

TO

The Rev. William Miller, M. A.,

L. L. D., D. D., C. I. E.

Principal, Madras Christian College

AND

Vice-Chancellor, University of Madras,

THIS BOOK IS MOST RESPECTFULLY DEDICATED

(WITH KIND PERMISSION)

As a token of respect and admiration,

By his humble servant,

S. ANUNTHA ROW.

P R E F A C E.

WITH no small pleasure do I welcome this rendering by Mr. S. Ananta Rao of the Madras Christian College of that priceless storehouse of worldly advice known as the "Essays" of Bacon, especially as a partial realisation of my wish, unsuccessfully pressed on my College students for many years—to see Dravidian Translations produced of that unique work of a mastermind whose knowledge of the world and human nature was unsurpassed in his day. The Pandit's task in the present instance must have been by no means light or easy, seeing what hard nuts to crack the essays abound in and must present to any reader. The author of the original had an epigrammatic diction all his own. His pithy and condensed sentences, at times quaint in phraseology and even abstruse, have found in Mr. Ananta Rao a skilful hand equal to reproducing the work in a happy mean between a too literal and a too free translation. The wealth of imagery and illustration, no less than the highly suggestive and impressive force of expression, is fairly faithfully preserved, and a terseness of style forming quite a counterpart of the original is strikingly exhibited. I congratulate the Telugu Pandit on his courageous and capably performed undertaking, the inherent difficulty of which might have deterred many from the attempt, and commend the book with some confidence to the Telugu reading public.

Madras Christian College, }
3rd March 1903.

S. RUNGIAH CHETTY, B.A.

పీఠిక.

యువతికి వివిధాభరణములు దెచ్చుశోభ నేకవిధాభరణములు తేజాలసట్టులు భాషకు వివిధగ్రంథములు దెచ్చుశోభ నేకవిధగ్రంథములు దేజాలపు. ఇదివఱకే యాంధ్రభాషయం దెన్నియో పురాణములున్నవి, ఎన్నియో ప్రబంధములున్నవి, ఎన్నియో స్థలమాహాత్మ్యములున్నవి, ఎన్నియో జలమాహాత్మ్యములున్నవి. కావున సమ్మాదిగ్రంథము లికనకకృతిలేదు. జనసామాన్యమునకు మాధ్యమునుదొలగించి యైకమత్యమును, బరోపకారచింతను, బాపభీతిని, దైవభక్తినిగలిగించు నుపన్యాసములును నాటకములును గావలయును. మఱియు శారీరశాస్త్రము, జ్యోతిశ్శాస్త్రము, దేహారోగ్యశాస్త్రము, పూర్వరాజలయుఁ బూర్వకపులయుఁ జారిత్రములును, జంతుశాస్త్రము, వ్యవసాయము, వాణిజ్యము, వీనినిసూర్చిసగ్రంథములు తెనుఁగున రచియింపఁబడవలయును. అప్పుడాంధ్రదేశమునకును నాంధ్రభాషకును మహిమాపకారము గలుగఁగలదు.

ఈగ్రంథము లాంధ్రేయభాషయందు మిక్కిలి విపులములుగ వ్రాయఁబడియున్నవి. వానినాంధ్రీంబునకుఁ దీసికొనిరావలయును. ఏతద్విషయమునఁ గృతార్థతఁగొంచిన మహనీయు లిక్కాలమున నొక్కరున్నారు. నారు కొన్ని పద్యకావ్యములను రచియించినారు. నీతిభోధకములుగఁ గొన్ని నాటకములను స్వయముగ రచియించినారు. సంస్కృతమునుండియు నింగ్లీషునుండియుఁ గొన్ని యుత్తమనాటకములను దెనిగించినారు. వచనప్రబంధములను వ్రాసినారు. జ్యోతిశ్శాస్త్రమును, శారీరశాస్త్రమును సంగ్రహములుగఁ బ్రచురించినారు. జంతుశాస్త్రమును బ్రచురించినారు. శరీరామోసమునకును ధనవ్యయమునకును లోసయి శాసనాదులను బరికింపఁ నరిగఁ గాలనిర్ణయము నేయుచుఁ బూర్వకపులచారిత్రములను వ్రాసినారు.

వివిధవిషయములను గుఱించి యుపన్యాసములను బ్రచురించినారు. మఱి యు నిల్లెన్నియోవిధముల నాంధ్రదేశమునకును భాషకును మహాపాపకార మొనర్చిన యా. రావుబహద్దరు"వారి నామధేయమును స్తుతిపాఠకుఁ డనగుచునను భీతిచే నిటఁ బేర్కొనఁజాలను. ఆంధ్రభాష కీపంతులవారు చేసినంతటి మహాపాపకార మింతవఱ కేరును జేయఁజాల రయిరనుట కు దొరతనమువారివలన వారికిఁగలుగుచున్న సమ్మానములే ప్రబలనిద ర్యసము. వారు సార్థకజన్తులు. భాషావధూటి వారిచెట్టబట్టి కృతార్థతఁ గొంచినది.

లోకోపకారకముగు నియ్యుత్తమపండితునిమార్గ మించుక యనున రింపనేంచి యాంధ్రేయభాషయందత్యుత్తమములని పేరెన్నికంగన్న యీ బేకనుపన్యాసములను దెనిగించి యిప్పు డియ్యిరువదింటినిమాత్రము ప్ర చురించితిని. కొలదికాలముననే తక్కుంగలవానింగూడ వెలువరింతును. ఈయుపన్యాసముల యుత్తమత యాంధ్రేయభాషాపరిశ్రమముగలవారి కెల్లరకుఁ గరతలామలకముగాన నేనిచ్చట విస్తరింపనక్కఱలేదు. జగ మెఱిగినబ్రాహ్మణునకు జందెమేలవలయు. విద్యార్థుల కీయుపన్యాసము లత్యంతోపయోగకరములు కాఁగలవనుట కించుకయు సందియముండదు. ఈగ్రంథమునం దెచ్చటనయిన బేకనుదొరవారి యభిప్రాయమును వేను సరిగ వెల్లడి సేయఁజాలనయితి నేని యంతటి మహత్తరమయినగ్రంథమును బ్రప్రథమమున భాషాంతరీకరించునపు డొకఁ డవశ్యము పడవలసినకష్ట మును విచారించి మనీషావంతులు నన్నుమన్నించి సవరణలునాకుఁ దెలి పినచో నవ్వానిని వందనపూర్వకముగ నందికొనెదను.

శ్లో. “విద్యానేప విజానాతి విద్యజ్ఞః పరిశ్రమమ్
సహి వంధ్యా విజానాతి గురీష్వ ప్రసవవేదనామ్”.

1903 వ సం॥ మార్చి 5వ తేది. }
చెన్న పట్టణము, క్రిస్టియన్ కాలేజి.

సునర్ల - అనంతరావు.

లార్డు బేకను.

ఆంగ్లేయభాషయం దపారపారావారముగనున్న యిమ్మహానుభావునిచారిత్ర మిచ్చట సమగ్రముగ వ్రాయ వలనుపడమి శాఖాచంక్రమణముగఁ గొన్నియంశములనుమాత్రము తెలిపెదను. ప్రాన్సిసుబేకను (Francis Bacon) ఆంగ్లేయ దేశమున (York House in the Strand గ్రీస్తు శకము 1561వ సంవత్సరము జనవరిమాసము 22వ తేదీని జన్మించెను. పండ్రింథుసంవత్సరములప్రాయమున నీతఁడు తలిదండ్రులచే కేంబ్రిడ్జి నగరమున ట్రినిటీకాలాశాలకు (Trinity College, Cambridge) బంపబడెను. రెండుసంవత్సరము లచ్చటనుండి, వృధావాగ్వాదములకేగాని జనుల జ్ఞానాభివృద్ధికొఱకు గ్రంథములను వ్రాయుటకుపకరింపని తర్కశాస్త్రాభ్యసనము నేవగించి న్యాయశాస్త్రాభ్యాసమునకుఁ (Study of Law) బూనుకొనెను. (1576) కాని యాసంవత్సరముననే యాంగ్లేయుల రాయబారి (English ambassador) యగు పాల్ లెట్టు (Sir Amyas Paulet) తోఁప్రాంకుదేశమున వత్సరత్రయముండి యంతలో 1579వ, సంవత్సరమున జనకవియోగము గలుగుటచే నెద్దియైన నుద్యోగముఁ జూచుకొనుటకై విధిలేక యింగ్లండునకువచ్చెను. అచ్చట గ్రంథరచనకును వేదాంతపఠనమునకును దనకుఁ దీతక యిచ్చునట్టి యుద్యోగము నెద్దియైన నిమ్మని తన పినతండ్రి నేంత ప్రార్థించిన నాతఁ డియ్యసంకున 1582 సం॥ న్యాయవాదియయ్యెను. ఈతనిబుద్ధివైశిష్ట్యమును సత్ప్రవర్తనమునుజూచి సంతసించి యాకాలమున దేశమును గాలించుచుండిన యెలిజబెత్తుమహారాణి (Queen Elizabeth) యీతనిని గ్రేమించుచుండినను గాలక్రమమున నాతఁడు జనులపక్ష మవలంబించి తనయంబు దోహదోపకారము

చేయుటచే నాతనియెడ ద్వేషము వహించెను. ఈయన కొన్నిసంవత్సరములు ప్రజాప్రతినిధిసంఘమున నొకఁడుగ (Member of Parliament) నుండెను. తన పినతండ్రి తన్నాదరింపమిచే నాతనియెడ ద్వేషమువహించి యాతని శత్రుప్రభు నొకని నాశ్రయించి తత్సాహాయ్యమున గొప్ప వాడు కాఁజూచెను; కాని యాతఁడు తన కుపకారములను జేయఁజాలక కొంతభూమినిచ్చిన దాని నమ్మకొని తనయుపకర్తను బడద్రోచి తానున్నతపదవి నంగ్రబ్రయత్నించి యాతనిం జక్కులలోఁ గగిల్చి యాతని నేరములను విచారించునపుడు దొరతనమువారిపక్షమున న్యాయవాదిగఁ దానుగఁ గుదిరెను.

జేమ్సు (James I) సింహాసనమునకువచ్చిన తరువాత బేకను నైశ్వర్యము దినదినప్రవర్ధమానము కాఁజొచ్చెను. ఈరాజుకాలమున నీయన గొప్పయుద్యోగములను వహించెను. రాజానుగ్రహము నభిలషించి ప్రజలను బాధింపఁ దొరకొనెను. ఉద్యోగాధిక్యమునుబట్టియు నొక గొప్పవానికూతఁడిని పరిణయమగుటంబట్టియు నమితిధనవంతుడయ్యి నాయమునకు మీఱినవ్యయము సేయుచుంటచే నాతనికిఁ జక్కులు తిట్టించుచుండెను. 1613 సం॥ నత్యున్నతోద్యోగగౌరవముల నుండెను. (Lord High Chancelt or of England; Lord Verulam) “అత్యుచ్చయోపతపసేతు”వన్న స్థియన కఠింత మర్దనప్రాప్తమయినది. ఛాన్సెలరుద్యోగమునకుండి రాజకార్యవిషయములయందును న్యాయశాస్త్రవిషయములయందును నీతఁడు తన విభాయకకృత్యము నుజ్జగించి ప్రజలవలన లంచములను బడయుచుండెను. అందువలన దొరతనమువారి విచారణకు (Parliamentary inquiry) లోపయి దోషిగా నేర్పడి యవమానము నొందెను; విచారణకాలమున విచారణకర్తల సమ్మఖమునఁ గన నేరముల నొప్పుకొని త్తమింపవేడికొనినందున వారు 40000 పౌనులు జల్తానాయును రాజేచ్ఛానుసారముగఁ జెటసాలయందుండుస్థలము రాజ్య

విషయములతో నెంతచూత్రముచు సంబంధము లేకుండునట్లును శిక్ష విధించిరి. అయిన నచిరకాలముననే విడువల చేయబడెనుగాని రో యుద్యోగమును లేక యేకాంతవాసముననుండెను. గ్రంథరచన కీయన కిప్పుడు వలయునంత సావకాశము గలిగినది. రాజకార్యనిర్వహణకాల మండయిన నీయన గ్రంథరచన జేయకుండలేదు. ముప్పది యెనిమిది యువన్యాసముల నాకాలముననే ప్రచురించెను. ఏకాంతవాసముననున్న యిక్కాలమున మఱి యిగువదింటిని వ్రాసెను. ఈయన రచించిన గ్రంథాంతరములలో నుత్తమమయినది (Advancement of Learning) ఈయనకు సంవత్సరమునకు 2500 పానుల వచ్చుబడియున్నను అశివ్యయ మువలన మరణకాలమునకు 2500 పానుల యప్పు విగిలెను. ఈయన 1626వ, సం॥ ఏప్రిలుమాసము, తొమ్మిదవతేదిని పరిలోకప్రాప్తి నుండెను. నిరంతరశాస్త్ర చర్చ యాయన మరణమునకు ముఖ్యకారణ ముగ జెప్పబడినది.

CONTENTS.

	PAGE.
I. ప్రేమి. Friendship. ...	1.
II. సంపద. Riches. ...	10.
III. అనుయ. Envy. ...	15.
IV. తల్లిదండ్రులు, బిడ్డలు. Parents and Children. ...	22.
V. వివాహితులు, అవివాహితులు Marriage and Single Life. ...	25.
VI. మరణము. Death. ...	27.
VII. దేశయాత్ర Travel. ...	30.
VIII. పగదీర్పుకొనుట. Revenge. ...	33.
IX. కుటిలముడి, Cunning. ...	35.
X. వ్యవహారినిర్ణయము Negotiating. ...	40.
XI. ధనవ్యయము. Expense. ...	43.
XII. గ్రంథపఠకము. Studies. ...	45.
XIII. స్తోత్రము. praise. ...	48.
XIV. గౌరవము, ప్రఖ్యాతి. Honour and Reputation. ...	50.
XV. అగ్రీతులు, మిత్రులు. Followers and Friends. ...	52.
XVI. అదృష్టము. Fortune. ...	55.
XVII. అనుమానము. Suspicion. ...	57.
XVIII. కానిది ధైర్యమును, అయినది కానట్లును, నటించి వంచించుట చుట Simulation and Dissimulation. ...	59.
XIX. యౌవనము, వార్ధక్యము Youth and Age. ...	64.
XX. ధైర్యము. Boldness. ...	67.

బే క ను ప న్నా స ము లు.

I. మేత్రి.

ఏకాంతవాసము (Solitude) నభిలషించువాఁ డొకయడవివృ గముగనైనను దేవుడుగనైనను నుండవలెనని యొకఁడు సత్యాసత్యములను రెంటిని మేళగించి పలికినాఁడు. ఒకనికి జనసమూహముపట్ల స్వభావసిద్ధముగ రహస్యవిరోధమును, అనిష్టమును గలిగియుండు నేని యాయది పశుధర్మమనుట యెంతయు నిజము; కాని సర్వసంగపరిత్యాగ మొనరించి వైవచింతనయందుఁ గాలముగడపుచుండిన మహర్షులవలెఁ దనయాత్మ నున్న తమార్గమునఁ బ్రవర్తింపఁజేయఁదలఁచి కాక యూరక సుఖపడఁదలఁచి యేకాంతవాస మభిలషించుటయందు దేవత్వముండుట యెంతయు నసత్యము. విజనస్థలమన నెట్టిదియో యయ్యది యెంతవఱకు వ్యాపించునో యెఱుంగరు. బంధుమిత్రబృందములను గుంపులనఁజనదు. గుంపులయందలిజనులు బొమ్మలవంటివారు. గలగలమని ధ్వనిచేయుమాటల నుచ్చరింతురుగాని యాయవి ప్రేమాస్పదములుగావు. గొప్పపట్టణములయందు వైశాల్య మెక్కుడుగనుటచే న్నేహితు లక్కడక్కడ దూరదూరముగా నివసించుచుందురు; గావున మిత్రు లొకచోఁగూడి కొని తమకష్టసుఖముల నొండారుల కెఱుకపఱుచుకొనుటకు నైకమత్యము గలిగించుకొనుటకు నంతగ వీలుండదు. గ్రామములు సంకుచితస్థలములగుటచే వానియందలివారు దగ్గఱదగ్గఱగ నివసించుటయు నొండారుల కలిమిలేములను దెలిసికొనుచుండుటయుఁ బొసఁగును. కావున గొప్పపట్టణము గొప్పవిజనస్థలమని (Solitude) యొకఁడు వలికినది యెంతయు నిజము. నిక్కంపు మిత్రులు లేకుండుట పనికిమాలిన యేకాంత

వాసమనియు నొక్క వక్కాణింపనగు. విహితవిరహితప్రపంచము తనకు మహారణ్యము. స్వభావలక్షణములనుబట్టి చెలికారమున కనన్వృణ్డగు నాతనిది పశుస్వభావముకాని మనుష్యస్వభావముకాదని యెఱుంగునది.

సక లేంద్రియములవలనను దనహృదయమునకుఁ గలుగు స్థిగతులను నిస్సందేహముగాఁ జెప్పకొనఁగూడుట యొకనికి స్నేహమువలనఁ గలుగు ముఖ్యఫలము. శరీరమును బాధించునవి యనేకవ్యాధులుగలవు గదా; యట్లే హృదయమునకాత్రి యొసంగువిషయములు రోగప్రాయము లసంఖ్యాకములుగలవు. ఆ సూరుజలను జక్కఁబఱుచుట కాయాయశాషధములుగలవు. ఆధులను జక్కఁబఱుచుటకు సన్నిత్రమే యశాషధము. నీవు సీసన్నిత్రమున కించుకయు సంశయింప నక్కఱ లేక నీవిచారములను, నీసంతోషములను, నీభయములను, నీనష్టకములను, నీయనుమానములను, నీయోచనలను మఱియు నీహృదయమునకు బాధాకరములగు నితరవిషయములను జెప్పవచ్చును.

రాజులును రాజాధిరాజులు నీమైత్రిఫలమును మిక్కిలి యమూల్యవస్తువుచుగా భావించుచున్నారు. వారు తమ ఔమాధిక్యములను వెచ్చించి యాధలమును గొనుచున్నారు. మఱియు వారమితధనవంతులగుటవలన నెందఱిసో తమకు లోబడియుండువారిని, ఎందఱిసో పరిజనులను సంపాదించికొనఁగలరుగాని యీధలమును సంపాదించికొనఁజాలరు. వారు వలయునన్న దమ యిష్టకోటిలోఁ గొందఱిని దమకు స్నేహితులచుగను, మఱి కొందఱు నించుమించుగఁ దమ సరివారిగను నేర్పాటు చేసికొనవలయుచేకాని తమ ధనబలమునను నధికారబలమునను నిక్కంపుమిత్రులను సంపాదించుకొన నేరరు. అట్లేరుపఱుపఁబడిన స్నేహితులవలనఁ బలుమాఱు గోరంబులొదవుచుండును. అట్లనుట వారియెడ ననుగ్రహ మగపఱుచుటయైనట్లును బరస్పరసంబంధము కలిగించుటయైనట్లు నిప్పటివారట్లేరుపఱుపఁబడినవారి నాపులనియుఁ బ్రియమిత్రులనియు నుచున్నారు. మఱి కొందఱుట్లేరుపఱుపఁబడినవారి వల్లని లాభములు

తెలియునట్లు వారిని యజమానుల మనస్తాపములను బంచుకొనువారిని పలికిరి. అట్లు పంచుకొనుటవలన నేకదా యైకమత్యము గలుగును. తమ యచరులలోఁ గొందఱిని మిత్రులనుగా నేర్పఱుచుకొనుట శరీర బలమును బుద్ధిబలమును లేని రాజులుమాత్రముగాక యిదివఱ కేలిన వారిలో మిగుల మేధావులును ననువరులునునగు రాజులును దమ పరిజనులలోఁ గొందఱు నత్యాసచ్ఛులనుగాఁ జేసికొని యొండొరులను మిత్రులని పిలిచికొనుటయ కాక యితరులచేఁగూడ నట్లే పిలువఁబడుచుండుట యందఁజెఱిగినదియ.

చెట్టునఁబండినపండునకుఁగల ప్రాశస్త్యమూదరగొట్టి పండించిన పండునకు లేనట్లు స్వభావస్థితిముగ నన్నిత్రలక్షణములుగల యొకనికిఁ గలుగు ప్రాశస్త్యము మనము స్నేహితులుగా నేర్పఱుచేసికొన్న వారికిఁ గలుగదు. అట్టి కృత్రిమమిత్రులవలనఁ దప్పక ముప్పొదవును. ఇందునకుఁ గొందఱు రోముదేశపుఁ బ్రభువులు ప్రబలనిదర్శనములు.

సిల్లా (Sylla) యను నతఁడు పాంపీ (Pompey) యను నాతని మిత్రునిగాఁ బరిగ్రహించి యాతని నున్నతపదమునంపించెను. కొంత కాలమునకు పాంపీ సిల్లాకంటఁ దా నెక్కుడు తెలివి జేటలుగలవాడనని గచ్చులుచ్చరించుచు సిల్లా సంపాదించఁ బ్రయత్నించిన యొకయద్యోగమును దన మిత్రున కొకని కిప్పించి ప్రాతమిత్రుని నోరుమూసికొని యూరకుండుమనియెను. జనుల స్తమయభానునికంటఁ నుదయభాను నెక్కుడుగఁ బూజింతునగుదా. జూలియస్ సీజరు (Julius Caesar) బ్రూటసును (Brutus) మిక్కిలి ప్రేమించి తన యనంతరిమునఁ దన కొంత మాస్తికి వారసునిగా నేర్పఱచెను. కాని యాతని దుర్మరణమున కీ బ్రూటస్ ముఖ్యకారకుడయ్యెను. టిబెరియస్ సీజరు (Tiberius Caesar) సిజానసు (Sejanus)ను మిక్కిలి ప్రేమించుచుండెను. వారిరువురుకే భిన్నకేసరీలుగాని యేకమానసులుగనుండెరి. అట్లుండియు

సిజానను తనిమిత్రునిజంపి రాజ్యమును దా నేలవలయునని యెంచెను, ఇట్టింక నెన్నియో నిదర్శనములను జూపవచ్చును.

ఈపైనిజెప్పిన ప్రభువులు ట్రాజను (Trajan) మార్కసు ఆరెలియను (Marcus Aurelius) ల వలె సత్యత్వమస్వభావులును గలియుగమాయల నెఱుంగనివారు నగుటచే నిట్టి యిక్కట్టలపాలయిరని కొందఱునుకొనవచ్చును. వీరట్టివారగుదురు. బుద్ధిమంతులునుపాయశాలులును హృదయకాశిన్యము గలవారును, ప్రపంచస్వభావము చక్కగ నెఱిగినవారు. ఇట్టిరయ్యు వంచితలగుటజూడ వా రాత్మానందమును మాత్రము గలిగించికొనిరనియు నయ్యది యాకృతిమమిత్రులవల్లఁ గొంతమాత్రమే యొదవెననియు నన్నిత్రులున్న యెడల నయ్యది పరిపూర్ణముగఁ గలిగియుండుననియు నిశ్చయపడుచున్నది. మఱియు నింగలి విశేషవిషయమేమన నిపుడు పేర్కొనిన ప్రభువులకుఁ దారపుత్రాదులున్నను మిత్రునివలనఁ గలుగు సౌఖ్యమునువారు గలిగింపఁ జాలరై రనుట.

చార్లెసు (Charles) తన రహస్యములను ముఖ్యముగాఁ దన్ను బాధించువాని నేరికి నెన్నడును జెప్పువాఁడుకాఁడనియు నీరహస్యము వలన నాతని యవసానదినములలో నాతని గ్రహణశక్తి చాలవఱకుఁ జెడెననియు నాతని యనుచరుఁడొకఁడు పలికెను. పదునొకండవ లూయి (Louis) తనరహస్యముల నేరికిని బయలుపఱుపకుంటు చేతనే బాధపడుచుండెనువాఁడు. తమ రహస్యములను మిత్రుల కెఱుకపఱుపని వారు తమహృదయములను తాము తినునారగుదురని యొక మహానుభావుఁడు పలికినదెంతయు నిజము. ఇంకొకవిషయమును దెలిపి స్నేహము యొక్క యీమొనటిఫలమును ముగించెదను. ఒకఁడు తనకష్టసుఖములను తనమిత్రునకుఁ దెలిపికొనుటవల్లఁ బరస్పరవిరుద్ధములగు రెండుఫలములు కలుగుచున్నవి. ఎట్లనఁగా మిత్రునితోఁ జెప్పుకొనుటవల్ల సంతోషము

ద్విగుణముగును. విచారము తక్కువయగును. ఒకఁడు తన సంతోషమును మిత్రునకుఁ దెలుపుటవల్ల నా సంతోషమునఁ దన కెక్కువభాగము గలుగుటయు మిత్రునకుఁ దక్కువభాగము గలుగుటయు సంభవించుచు ; అట్లే విచారమును జెప్పకొనునప్పుడు తనభాగము మిక్కిలి తక్కువగను మిత్రునిభాగ మెక్కువగను నుండును. కావున రసవాదులు రోగనివారణమునకై మనుష్యులశరీరములకుఁ జేసెడు వైద్యక్రియవలెనే తన కష్టసుఖములను మిత్రునితోఁ జెప్పకొనుట యాతని మనస్సున కొకవైద్యకార్యముచేయుటవంటిది. మఱియు రసవాదుల సాహాయ్యము కోరుకొన నక్కఱలేకయే ప్రపంచస్వభామున నీవిషయముయొక్క ప్రతిబింబమొకటి స్పష్టముగ నగపడుచున్నది. అది యెట్లున సకలపదార్థములయందును కూడిక యేస్వభావకార్యము (సంతోషము)నయినను బలపటిచి చాలకాలముంచును. బాధాకరమగు విషయమును (విచారము) బలఘ్నము గావించును. మనస్సులవిషయమునఁగూడ నిట్లే జరుగును.

స్నేహముయొక్క మొదటిఫల మనురాగాదుల (Feelings) విషయమున నెంత శ్రేష్ఠమయినదో రెండవఫలము గ్రహణశక్తివిషయమున నంతశ్రేష్ఠమయినది. స్నేహము మోక్షమనెడి తుపానును దొలగించి యనురాగాదిగుణములయందు దొక మేఘచ్ఛన్నముకాని దినమును గలిగించును ; చీకటివంటి బుద్ధిమాంద్యమును దలఁపులకలవరమును దొలగించి గ్రహణశక్తియందు దెండ్రోడు గూడుకొన్నపగులును గలిగించును. స్నేహమువలని యీలాభ మొకని కాతని మిత్రుని సద్బోధవలనమాత్రమే కలుగునని యెంచవలదు. ఎన్నియోతలఁపులతోఁ దన మనస్సును నిండించుకొన్న యొకఁడెరితొనైన నాతలఁపులనుగూర్చిప్రసంగించునేని దానివలనఁ దన వాత్సాత్మర్యమును, గ్రహణశక్తియు స్పష్టపఱుచుకొనవచ్చును. తన తలఁపులను వేఱువేఱుగా విభజించుకొని యునాచూసముగా వానిని వెలుసలికిఁ ద్రోయవచ్చును. క్రమమైన వర్ష

పగా నేర్పాటు చేసికొనవచ్చును. అతలపులు వాక్కులుగామాటిసప్పు డెట్లుండునోచూచి సంతసింపవచ్చును. అంతకుమున్నకంటె నెక్కుడు తెలివిగలవాడగుచు; ఒక్కదినమంతయు నాలోచించుటకంటె నొక గంట ప్రసంగించుటవలననే మఱియు బుద్ధిమంతుడగును. ఒక విషయ మును గుఱించి మాటలాడుట యొక ప్రతిమపైఁ గప్పియున్న తెరను దీసి వైచి, యా ప్రతిమను నలుపురకు నగపఱుచుటవంటిదనియు, నూరక తలపోసికొనుచుండుట ప్రతిమను బేటికస్థమును గావించుట వంటిదనియు మున్నొకఁడు వలికినది యెంతయు సత్యము. శనస్నేహితులతోఁ బ్ర సంగించుచు వారివలన హితబోధఁ బొందుచుండుటవలనమాత్రమే యొకనికి స్నేహమువలని యీ రెండవఫలము కలుగునని యెంచవలను. అయ్యది యక్కఱలేకయే యొకఁడు తనకుఁ దాన విశేషముగ నేర్వ వచ్చును, తన తలఁపులను వెలిపుచ్చవచ్చును, తనబుద్ధికే బదును పెట్టు కొనవచ్చును. వేయేల యొకఁడు తన తలఁపుల నూపిరి త్రిప్పకొనుటకు వలనుపడకుండునటులు తనలోనన యిమిడ్చికొనియుండుటకంటె నొక నిర్జీవప్రతిమతోనయినను మాటలాడుచుండు నెడ నమితలాభము సం దఁగలఁడు. విస్వప్తమైనదియు, సాఘారణముగ నందఱకుఁ దెలియునది యునగు నీ క్రిందఁ జెప్పబడుదానినిఁ జేర్చినయెడల స్నేహముయొక్క రెండవఫలము సంపూర్ణమగును. అయ్యది మిత్రుఁడుసేయు హితబోధ ఇంద్రియవికారములకును, ఆచారములకునులోనైనదియగు తన వివేక మువలనఁ గలిగిన తెలివికంటె మఱియొకని హితబోధవల్లఁ గలిగిన తెలివి మిగుల స్వచ్ఛమైనదియుఁ నిష్కళంకమైనదియు నగుననుట యెంతయు నిజము. తానుగఁజేయు నాలోచనకును మిత్రుఁడు చెప్పు నాలోచనకును, ముఖస్తుతిసేయు నొకఁడుచెప్పు నాలోచనకును మిత్రుఁడుచెప్పు నాలోచనకు నున్నంత తారతమ్యమున్నది. మనుష్యు నకు నాతని ఇంద్రియములవలె ముఖస్తుతులుసేయువారు మఱియుం డరు. ఆయింద్రియములు మనుష్యునిజేయు ముఖస్తుతికి, మిత్రుని హిత

భోధ వంటిపరమావధము వేటొందుడను. హితభోధ రెండువిధములు గలది. అందొకటి నీతులను గుఱించినది రెండవది వ్యవహారమును గుఱించినది. మొదటిదానిని గుఱించి; ఒకవిమనస్సు నారోగ్యస్థితియందుంచుటకు మిత్రుని హితభోధ యత్యుత్తమమైనకావుదల. ఒకనికి కొన్నివేళలయందు దన యింద్రియములను నిర్బంధపఱచుట రోగికి వెగటుగనుండు నౌషధమువలెనుండును. నీతిభోధకములగు సర్వంధములు చనువుటకు కొంచెము విసుగుదల పట్టించునవిగను గుచితేనివి గను నుండును. మనదోషముల నితరులయందుఁ గనిపెట్టుట కొన్నిసమయములయందు మనకే బాధాకరమగును. కూడదని తమకు హితభోధ సేయు సన్నిత్రులు లేకపోవుటచే ననేకులు గొప్పవారుకూడ గొప్పతప్పులను నొసరించి దానివలనఁ దమకీర్త్యైశ్వర్యములను గోలుపోవుచున్నారు. అట్టివా రాదర్శంబున దమ్ముజూచికొని తమ నై జశరీరమును, ముఖమును మఱచువారివంటివారని మున్నొకఁడు వచించెను. రెండవదియగు వ్యవహారమునుగుఱించి; వలయునన్న నొకఁడు రెండునేత్రము లొకనేత్రము చూచుదానికంటె నెక్కువచూడలేవనియు తదేకధ్యానముగ జూడమాడువాఁడు తదితరునికంటె బహిర్విషయముల నెక్కువగఁజూచుననియు జితేంద్రియునికంటె నింద్రియనిర్జితఁ డెక్కువ బుద్ధిమంతుడనియు నిత్యాది విపరీతాభిప్రాయములను గలిగించుకొని తానే సర్వజ్ఞుడని యెంచుకొనవచ్చును. ఇట్లాతఁడు దురభిప్రాయపడియున్నప్పు డాతనితప్పుభావములను జక్కపఱచుటకు మిత్రుని హితభోధ యాతనికి సహకారమగును. ఒకఁడు తనవ్యవహారమున హితభోధను తీసికొందుననియు, నయ్యది విభాగములుగానుండవలయుననియు, నెంచికొని, యొకకార్యమున నొకనియొక్కయు, వేతొక కార్యమున వేతొకనియొక్కయు హితభోధను తీసికొన్నయెడల నట్లు సేయుట బొత్తుగ హితభోధను తీసికొనకుండుటకంటె మంచిదియకాని యట్లుసేయుటవలన నాతనికి రెండాపదలు గలుగును. ఒకటి అట్టిచో వానికివిశ్వాసార్హమైన హితభోధకలుగదు. ఏలయన నత్యు

బేకనుపన్యాసములు.

త్తమన్నే హితుడైనచో దప్ప సాధారణుడై యెడ నప్రయోజనార్థ మాతనికి దురాలోచనచెప్పను. రెండవది నీకొకరోగము కలుగునెడ చానిని కుదుర్పగలవాడైనను, మొదటినుండియు నీశరీరస్థితిని జక్కగ నెఱుగనివాడగు నొకవైద్యుని నీవు పిలిపించుకొన్నప్పు డాతడు నీ యప్పటిరోగమును కుదుర్చునుగాని యా యాషధములవల్ల నీశరీరారోగ్యముతప్పక చెడును. నీకుఁ గలిగినరోగము కుదురునుగాని కోలదికాలమునకు నీవు చత్తువు. అట్లే మొదటినుండియు నాతని నెఱుగనివాడగుటచే నాతడు సవభిప్రాయముతో నాతని కాలోచన చెప్పినను నయ్యది యాతనికి తేమకరిము కానిదిగను, హానికరముగను నుండును. మఱియు నా యాలోచన కొంత దౌష్ట్యమును, కొంత పరిహారమును గలదిగనుండును. మొదటినుండియు నొకని స్థితిని జక్కగ నెఱిగిన నన్నిత్రుండయినచో నాతని ప్రస్తుతకార్యమును జక్కఁబఱచుచు ముందాతని కెట్టి యిక్కట్టులును బుట్టకుండఁగ జాగ్రత్తగఁ గాపాడును. కావున వారు నీకు సరియైనమార్గముచూపి నీవ్యవహారమును జక్కఁబఱపక నిన్నుఁ గలవర పెట్టి నీకుఁ దప్పదారి తీయుదురుగనుకఁ గన్నవారెల్లఁ గుఁ జెప్పు నాలోచనలను నమ్మి పనిచేయకుము.

న్నే హముయొక్క మహత్తరమగు నీఫలద్యయము (మనోవికారములయందు శాంతమును వివేకముయొక్క రక్షయ) ననుసరించి పొట్ట నిండి గింజలుగల దాడిమీఫలమువంటి మూఁడవదియుఁ గడపటిదియు నగుఫలముగలదు. అనఁగా నన్ని సమయములయందు నన్ని పనులయందును దోడుపడుటయుఁ గొంతభాగము తానుగూడ నేయుటయునని నాయభిప్రాయము. న్నే హమువలని యనేకోపయోగములను మనసున నాటుకొనునట్లు తెలుపుట కుత్తమమార్గ మొకఁడు తానుగఁ జేయ నేరని పనులన్నియున్నవౌ యెంచిచూచుట. అప్పుడు “పిత్రుండ తనకు రెండవతానె” యని పెద్దలన్న వాక్యరత్నము శిరసావహించుకొనిదని

యు నీహేతువునుబట్టియే మిత్రుడు తనకంటెజాల నెక్కువవాడని యుఁ దేటపడునుగదా. మనుష్యుల యాయుష్కాలము నియతమయి యున్నది. తమ సంతానమునకుఁగాను దాము చేయవలసిన విధాయకకృత్యములను జేయుటయు, నారంభించిన కార్యమును ముగించుటయు లోనుగాఁగల తమకు మిగులఁ బ్రయములగు కార్యములను నెఱవేర్చుకొనుటకు ముందుగనే వాగు గఠించుట యనేకవిషయములయందు మనము చూచుచున్నారము. అట్టిచో నొకని కుత్తమ నిజమైన) స్నేహితుఁ డొకఁడుండచేనిఁ దాను నెరవేర్పఁగలఁచుకొన్న కార్యములయొక్క జాగ్రత్త తాను జచ్చినతరువాతఁగూడ సాఁగుచుండును. ఎట్లనఁ దన పనులను నెఱవేర్చుటకుఁ దనజీవిత కాలమును దనయనంతరమునఁ దన మిత్రుని జీవిత కాలమునున్నది. కావున నెన్నటికైనఁ దనపనులుతప్పక నెరవేటునని యాతఁడు నమ్మియుండవచ్చును. ఒకని కొకశరీరమున్నది యాశరీరమున కొకస్థలము నియతమైయున్నది. కాని, స్నేహమున్నచోట జీవిత కాలముయొక్క విధాయకకృత్యములన్నియు వానిని వాని స్నేహితునకు నొప్పగించఁబడియున్నవి; వాని నాతఁడు తనమిత్రునిచేఁ జేయింపవచ్చును. ఒకఁడు మొగము చెల్లించుకొని చెప్పలేనట్టియుఁ జేయలేనట్టియుఁ గార్యము లెన్నియోయున్నవిగదా! తనగుఱాతిశయముల నితరులకడఁ జెప్పికొనుటకుఁగాని పొగడుకొనుటకుఁగాని యొకనికి మొగము చెల్లకుండును. అట్లులే కొన్నివిషయములచుగూర్చి యొకనిని బ్రతిమూలుటకుఁగాని యాచించుటకుఁగాని యొకనికి మొగము చెల్లకుండును. ఈమొదలగు కొన్ని కార్యముల నొకఁడు తానుగఁజేసినయెడల నయ్యది సిగ్గుచూలిన వ్యాపారముగనుండును. ఆయవి మిత్రమూలముగఁ జరిగినయెడల సరసముగనుండును. మఱియు నీజగన్నాటకరంగమున నొకనికి తనపాత్ర మనశ్శ్రమభివర్యులనలసిన విషయము లెన్నియోయున్నవి. ఎట్లు నొకఁడు తనమిత్రునితోఁ దగ్గిగను భార్యతో భర్తగను, శత్రు

వుతోఁ గొన్ని యొడంబడికలతోడను దప్ప వేటుగ మాటలాడ నేరఁడు. అట్టియొడ విత్తుండయినచో నెమటివాని యిచ్చ నుసారముగఁగాక విషయానుసారముగ మాటలాడును. ఇట్లు విత్తునివలనిలాభము లనంతములుగనున్నవి. ఇట్టి నాటకమున నొకఁడు తా నభినయింపవలసినభాగముల ననుకూలముగ నభినయింపలేని విషయములనుగూర్చి కావలసిన సూత్రమును దెలిపితిని, విత్తనంపాదనము చేసికొన నేరని పాత్ర మీ జగన్నాటకరంగస్థలమునుండి నిష్క్రమింపవచ్చును.

II. సంపద.

నేనకు సామాను (గుఱారములు, భోజనపదార్థములు మొదలయినవి) ఎట్టిదో మనుజుని సుగుణసంపత్తికి సంపదయ్యట్టిది. అనఁగా సామాను పైనికులప్రయాణమును సాగినీయను. అట్లనివారు దానిని దిగవిడిచిపోను వలనుపడదు. సామానునుబరిరక్షించుకొనఁజూచుచుండుటచే గొన్ని సమయములయందు విజయభంగము గలుగును. సలువురకుఁ బంచిపెట్టుటయు ధనవంతుఁ డను పేరునుదప్ప నుండినందవలసినొకనికి నిజమయిన సంతోషములేదు. దాని విలువ మన మనుకొనుటలో నున్నది. సాలోమనుచెప్పినట్లు ఎచ్చట విత్తారముండుచో తినుట కచ్చటఁ బెక్కురుందురు. కావున దననేత్రములతోఁజూచి సంతోషించుటలేని యజమానునకు దానివలన వేఱుపయోగ మెద్దికన్దు? ఒకఁడు తనయొద్ద నున్న కొంతధనమువల్లం దృప్తిరొందియున్నపు డటుపై నెంతోధనము వచ్చిన నాతని స్వార్థవశమున కయ్యది యనవసరము; అతఁడుచెచ్చి పెట్టవచ్చును; పంచిపెట్టవచ్చును, బహుమానములు చేయవచ్చును, ప్రసిద్ధిఁ గాంచవచ్చును, తాని యాతని యన్ని విషయములకును గావలసినంత యదివఱకేయున్నదికావున నాతని నల్లనయోజనముండు దాని

వలన నెంతమాత్రము నుపయోగము లేదు. తమ గొప్పసంపద కుపయోగ మగపడవలయునని కొందఱు సంభము నగవలచుకార్యములను జేయుచుండుటను మఱి కొందఱు తమ మోహనుసారముగ రాళ్లకును (వజ్రములు) అపూర్వవస్తువులకును అమితమైన వెలచెప్పుటను మనమాచూచుచున్నాముగదా! ధనసంతుఁడు తనధనమును చనకుఁ గోటగాఁడలఁచుచుండునని సాలోమను చెప్పినప్రకారము ధనము మనుష్యులను కష్టములనుండి తప్పించునని చెప్పుదువేమో! సాలోమను చక్కగ నే చెప్పినాడు; అయ్యది తలఁపుననేగాని నిజముగ నట్టిదిగాదు. ఏలన ధనము మనుష్యుల నాపదలనుండి తప్పించుటకంటె నాపదల పాలునేయుటయె యెక్కుడుగఁగట్టించుచున్నది. న్యాయమార్గమున ధనసంపాదనము చేయవలయుననియేగాని యెరులకు నీభాగ్య మగపడవలయు; ని యన్యాయమార్గమున ధనమును సేకరింప నెన్నడును గోరకుము. మితవ్యయము సేయుము, సంశోషముతోఁ బంచుపెట్టుమా, సంతృప్తితో విడిచిపెట్టుము. ఇట్లని ధనమువట్లనన్నాన్యసివలె నిరసనభావము వహింపకుము. ఒకఁడు తనసంపదను వృద్ధిపఱచుకొనవలయునని యత్సుకతతోఁబనిచేయుచుండు నేని నాని నుపకారముచేయుటకు మార్గమరయ చున్నవానిఁగా నెంచవలయునుగాని యాశాపిశాచగ్రస్తునిగా నెంచజనను.” అని సిసిరోయన్నవాక్యమునకును “భాగ్యవంతుఁడు కావలయునని వేగిరపడువాఁడు నిగ్గోషి కాఁడు” అను సాలోమనువాక్యమునకును గలభేదము నరసి ధనమును సేకరించువిషయమున వేగిరపడకుండునది. జ్యూపిటరు Jupiter వల్లఁ బంపబడుచువుడు ప్లూటసు Plutus కుంటుచు మెల్లగఁబోవును, అతఁడే ప్లూటసువల్లఁ బంపబడుచువుడు పరుగెత్తునని కవులనిది. అనగా న్యాయమార్గమునఁ గష్టపడి సంపాదించినభాగ్యము మెల్ల మెల్లగవచ్చుననియు కొకఁడు చచ్చినందువల్ల చేతొకచికి నారసర్పమువల్ల శిలువగిసధనముదొంగుచు వచ్చుననియును నానివాక్యములబావము. అతనిని వయ్యమని యనుకొని

దము, అప్పుడీయది స్థూటో విషయమునను అన్వయించును; ఎట్లనఁగా సంపదలు దయ్యమునొద్దనుండి వచ్చునపుడు (మోసము, బాధపెట్టుట) మొదలగు నన్యాయమార్గములవల్ల) శ్రీఘ్రముగవచ్చును. ధనవంతుఁడగుటకుఁ బెక్కుమార్గములుకలవు. వానిలోఁ జాలవఱకుఁ గృత్రిమములు. మితవ్యయము సర్వోత్తమమయినమార్గము. అయినను మనుష్యులను దానధర్మములను జేయనీయదుగనుక నాయది నిర్దుష్టమయినదికాదు. నేలను సాగుబడిచేయుట మిక్కిలి స్వభావస్థిమయిన ధనసంపాదనము. ఆయది మన మాతృసమానయగు భూదేవియను నాశీస్సు ధనవంతులు వ్యవసాయముసేయుటకంగీకరింతు రేని వాఁడన మింతలెంతలుగా నభివృద్ధి సెందును. నాకాలముగో నింగ్లండుదేశమున నందఱిలో నెక్కువ లెక్కలుగలవాని నొక్కని నేనెఱుఁగుదును. అతఁడు గొప్పపశువులను మేపి యమ్మువాఁడు గొప్ప గొఱ్ఱలమందలుగలవాఁడు, గొప్ప యడవులుగల వాఁడు గొప్ప నేలబాగ్గు గనులుగలవాఁడు గొప్పభాగ్యపు పంటగలవాఁడు, గొప్ప సపుగనులుగలవాఁడు. గొప్పయినపగనులుగలవాఁడు, మఱియు నిట్లెన్నియో భూసంబంధముగల వస్తువులయందు వ్యవహారము సేయచుండువాఁడు. ఇట్లెడతెగకుండగ వస్తువులను దిగుమతినేయు విషయమున భూమి యాతనికి సమ్రామువలెనుండెను. తాను గొంచెపు భాగ్యవంతుఁడగుటకుఁ జాల కష్టపడవలసినచ్చెననియు, నటుతగువాత సనానూనముగ విస్తారభాగ్యవంతుఁడనయితినియు నొకఁడు చెప్పెను. అయ్యది నిజము. ఒకఁడు బాజారుగో ధరవరలు తన కనుకూలములుగ నుండువఱకును వేచియుండి సాధారణపువర్తకులు కొనఁజాలని సరకులను దానుకొనఁ జాలునంతధనవంతుఁడుగనుండి యావసపురుషులు చేయు కష్టములలో భాగస్వామిగనుండుసేని ఆతనిభాగ్యము దినదినప్రవర్ధమానము కాకమానదు. సాధారణవర్తకములవల్లను సాధారణోద్యోగముల వల్లను గలుగుఁగాధములు మార్గాదాపాకములు : పాపపశుత్వతోపగు

సత్యవ్రతనముకలవాడను పేరుతోడను గూడకొని యా యవి యెక్కువ మర్యాదను గలిగించుననియగును. ఒకడు సరకులను తనకమ్మునట్లు వారి యజమానులను ప్రోత్సహపఱచుటకుఁగాను సేవకులకు లంచము లియ్యవలసియుండును గనుకను తా నిచ్చువెల కన్న నెక్కువవెల యియ్యఁగల వారినే మార్పవలసియుండునుగనుకను కరారుబేరములవలని లాభములు నమ్మఁదగినవికావు. బేరములను మార్చుకొనువిషయమున, నొకడు తా నుంచుకొనుటకుఁగాక మఱల నమ్ముటకు వేతొకనియొద్దనుండి కొన్నిసరకులను గొనునెడ నాబేరమువలన నాతని కమ్మినవానికిని నాతనియొద్దఁ గొనినవానికిని మిగుల నొత్తుడు గలుగును. ఒకడు నమ్మఁదగినవారుగాఁ జూచి భాగస్వాములను జేర్చుకొని వర్తకము జరుపుకొనునెడ విస్తార భాగ్యవంతుఁడగుటకు వీలుండును. ఎక్కువవడ్డీకప్పిచ్చుట లాభము పొందుటకు నిశ్చయమయినమార్గము; కాని యప్పు పుచ్చుకొనువాడు చెమటయొడ్చి సంపాదించినదాని నప్పిచ్చువాడు కష్టపడకుండ ననుభవించునుగనుక నామార్గము హేయమయినది. అపద్ధతి నిశ్చయముగ లాభకరమైనదయినను దానియందునుఁ గొన్నిసమయములయందు నష్టమున కెడమున్నది — అప్పులిప్పించువారును, తరుగులు తీసికొనువారును స్వచ్ఛయోజనార్థము, పరపతి లేనివారినిగుఱించి యతిశయోక్తిగ మాటలాడుదురు. అదివఱ కెవ్వరును గనిపెట్టని యొకవిషయమునుగాని వస్తువునుగాని కనిపెట్టి నాతనికిఁ గొన్నియెడల దలమునుకలుగ భాగ్యము కలుగును.

ఒకడు తనక్రిత్రవిషయములను గనిపెట్టుకొనికేదోడు వివేకము కూడఁ గలవాడగునని యాతఁ డెంతటి గొప్పకార్యములనైనను జేయుఁ గలఁడు; కాని చూచెనికి దినము లనుకూలములుగమాత్రముండవలె, ఒకడు తనకు నిశ్చయముగఁ గలుగనున్న లాభములతోఁ దృప్తినహించియుండునని యాతఁ డెక్కువభాగ్యవంతుఁడు గానేరడు. ఒకడు తన

కున్నదంతయు సాహసకార్యములయందు వినియోగించునెడఁ గొన్ని
 వేళలయందు నష్టపడి పేదవాడగును. కావున నొకఁడొకసాహసకార్య
 మును జేయఁదలచుకొనుచో నొకవేళ దానివలన నష్టము కలుగునెడ
 నా నష్టమును బూర్వకొనునంతటి నిశ్చయలాభము నీజాలుపనినిగూడఁ
 దలపెట్టుకొనవలయును. ఏనస్తువులు జరులకు ముఖ్యముగఁ గావలసి
 యుండునో తెలిసికొని వానిని ముందుగ నే నిలువచేసి పెట్టుకొనునేని,
 జట్టిబేరములును స్వేచ్ఛగ నమ్ముకొనఁగూడినచోట్ల మఱల నమ్ముటకు
 సరకులను గొనుటయు భాగ్యవంతుఁడగుటకు గొప్పసాధనములు. సేవక
 వృత్తివల్ల ధనార్జనము గావించుట కొంతవఱకు గౌరవనీయమేకౌని యా
 యార్జనము ముఖస్తుతులుసేయుట, యజమానుఁడగు నన్నదియగును,
 కాదన్నదికాదు అనుటలోనుగాఁగల సీచవృత్తులవల్లఁ గలిగించుకొన్నది
 యగునెడల నయ్యది యధమార్జనము. మరణశాసనములు వ్రాసియు,
 నిర్ణయప్రకారము వ్యవహారము తీర్చునధికారము వహించియు ధనార్జన
 ము గావింపఁ జూచునపుడు సేవకవృత్తియందున్నవారి కన్నను హీను
 లగువారి నాశ్రయింపవలసియుండునుగనుక నయ్యది మఱియు పే య
 మార్గము.

ధనమన్న నసమ్యక్పదమునట్లు నటించువారిని నిజముగ స్టోరనిభా
 వింపకుము. అయ్యది యభావమున విరక్తిగా నెఱుంగుము. వారి కేవిధ
 ముననైనఁ గొంతధనము లభింపనిట్లు. అప్పుడు వారి కన్నఁ బరమలో
 భులు మఱి కొందఱుండరు. మనము పక్షులను జెనుచుచుండు నచ్చువొక
 ప్పు డవి మనకుఁ దెలియకయే యెగిరిపోవుటయు నొకప్పుడు మఱి కొన్ని
 పక్షులను దెచ్చునను నానచే మనమే నాని నెగురవేయుటయు సంభవిం
 చును : అట్లే మనము ధనము నెంత గా భద్రపఱచుచుకొన్నచు నొకప్పు డది
 మనకుఁ దెలియకయే కర్చగుటయు నొకప్పుడు మఱి కొంతధనము వచ్చు
 నను నానచే మనమే దానిని వెచ్చించుటయుఁ గల్గించును కావునఁ

బక్షులకువలెనే సంపదలకును ఔక్కలుగలవని యెఱింగి స్వల్పవిషయము లందుఁగూడఁ గార్పణ్యము వహింపకు. మనుష్యులు తమసంపదను తమ వారికై నను బ్రజలకై న నిచ్చుచుందురుగదా. ఏరి కిచ్చినను నతి విస్తారముగ నియ్యక స్వల్పభాగముల నిచ్చుచో వానిని వారు క్రమముగ నభివృద్ధిపఱచుకొని బాగుపడుదురు. ఒకరాజు తనరాజ్యమును వారసున కిచ్చిపోయినపు డాతఁడు లోకానుభవము చాలనివాఁడను విశేషములేని వాఁడునగునేని బంధువులమని కొందఱును మిత్రులమని కొందఱును మాంసమునకై కాకులుచు గ్రద్దలును మూగినట్లు వానిచుట్టునుజేరి కొలదికొలమున వాని సర్వసంపదలను నశింపజేసెదరు. ఎదిరి మెచ్చులకై దానములు చేయువానికీ జితశ్రద్ధయుఁ బౌరమార్థిక చింతయు నుండవుకావున నాయవి కొలది దినములలోఁ గుల్చి పాడయిపోవలసిన శవములోపలగల గోరికిజేసిన యలంకారములవంటివి. కావున నీవు దానకార్యములు చేయునపుడు సంఖ్యకైచూడక స్థియద్దేశమునకుఁ దగినట్లుచేయుము. మఱియు దానముల నవసానకాలమునఁ జేయవచ్చునని యూరకుండకుము. చక్కకఁ బాకించినచో నీవవసానదశయందు ధారాశముగఁజేసిన దానకార్యములు వేటొకనిసొమ్ముతోఁ జేసినవగునుగాని నీసొమ్ముతోఁ జేసినవి కావు.

III. అనూయ.

మనోవికారములలోఁ (Affections) గామానూయలవలె మనుష్యులను వలపించునవియు భ్రమింపఁజేయునవియు వేఱులేవు. ఆరెంటికినుగ్రమైనకోరికలుగలవు. ఆయవిమనుష్యుల తలఁపులయందును సూచించుటలయందును శీఘ్రముగాఁబ్రవేశించి, ముఖ్యముగా, వలపనునదియొకటియున్న యెడల నట్టి వలపునకు సహకారములగు నస్తువు లెదురనున్నపుడు, నేత్ర

ములకు దిగును. బైబిలు (Bible) నందనూయదుర్జయనమని (Evil eye) చెప్పబడినది. జ్యోతిష్టులు దుష్టగ్రహప్రచారములను చెడుచూపులని చెప్పియున్నారు. కావున నెల్లప్పుడు ననూయాకార్యములయందు దృష్టి ప్రసారమున్నదని యొప్పుకొనవలసియున్నది. ఒకనికిఁ గలుగుప్రఖ్యాతియు విజయమును వేతొకనియందుఁగల యనూయాగుణమునకు పడునువెట్టు నుగావున నెనరినిజూచి యితరులనూయపడుదురో యట్టివారు ప్రఖ్యాతిగాంచువారును విజయముచే కొన్నవారునైనపు డట్టివారిని ఓర్వలేని కంటియొక్క దృష్టిదెబ్బ మిక్కిలి బాధించును. మఱియు నట్టివోనేనిఁ జూచి యిరులనూయపడుదురో వాని మనోవికారములు (spirus) వెలుపలికివచ్చి యా యోర్వలేనివారి దృష్ట్యాఘాతముఁ జెందును.

అర్హమైన వేతొకచో ముచ్చటించుటకుఁ దగిన యీ ప్రశ్నముల నటుండొచ్చి, యెట్టివా రితరులఁజూచి యోర్వలేకుందురు, ఎట్టివా రితరుల యనూయకుఁ బాలుపడుదురు. ప్రత్యక్షనూయ (Public envy) రహస్యామయ (Private envy) కును గలభేద మేమియును నీసంప్రశ్నములంగూర్చి విచారితము.

తనయందు సౌజన్యము లేనివాఁ డితరులయందుఁగల సౌజన్యము నుజూచి యోర్వలేకుండును. మనుష్యుల మనస్సు లెప్పుడును నేమమంచిని జూచుకొనియైనను, నితరుల చెడుగును జూచియైనను సంతసించుచుండును. సంతసించుటకుఁ దనయందు మంచిలేనివాఁ డితరుల చెడుగుపైఁబడును. ఒకఁ డెదుటివానికిఁగల సౌజన్యము సంతటి సౌజన్యముతనకుఁ గలుగదని నిరాశఁజెందినపు డా యెదుటివాని సౌజన్యము గొంచెపఱుపవలయునని నిరసనభావముతో మాటలాడి యప్పుడు తాను వానితో సమానుఁడగుటకుఁ బ్రయత్నపడును.

ఇతరుల వ్యవహారములయందుఁ బిలువని పేరంటముగాఁ బ్రనేశించుట, యనవసరముగా నితరుల వ్యవహారముల నెఱుంగవేడుటయును

సీదుగ్గణములున్న యాతఁడు సాధారణముగా నసూయాగ్రస్తు నడుగ నుండును. ఇట్లు ప్రవేశించుటవలనను, నిట్లెఱుంగవేడుటవలనను దన కెద్దియు లాభముకలుగదు. కావున నొకఁ డట్లునేయుట యొకరంగస్థలమునఁ బాత్రాభినయమును జూచునట్లు విలాసార్థముగ నుండును. అనూయయొక్కచోఁ గాలూనియుండునదికాదు, ఊరక ద్రిమ్మరియై తిరుగుచుండు మనోవికారము, ఎల్లపుడు వీధులయందు సంచారముసేయుచుండునది; కావున స్వవిషయములయందు కట్టు గలిగి తదేకధ్యానముగఁ బనిచేసికొనుచుండు నాతఁ డసూయాగ్రస్తుఁడు గా నేరఁడు. ఏనియందు సూయాగుణముండునో వానియందు ద్వేషగుణము నుండును.

కులీనులుగనుండువా రభినవాగతులేరైన నున్నతపదవి జెందినచో వారియెడ నసూయవహింతురు. ఏలన వారా యభినవాగతులు ముందునకు వచ్చినకొలదిఁ దాము వెనుకకుఁ బోవుచున్నట్లు, దృష్ట్యా విమోహితులుంబోలె, భావింతురు.

వికలాంగులును, నపుంసకులును, వృద్ధులును, కులహీనులు నసూయాగ్రస్తులుగ నుందురు. ఏలన సాధారణముగ నొకఁడు తనస్థితిని జక్కఁబఱచుకొన లేనపు డితరులస్థితిని జెడఁగొట్టుటకుఁ బ్రయత్నపడును. ప్రేరేపింపబడిన పములు రణశూరులయందుండుచో నవి వారిశౌర్యమునకు వన్నెఁ దెచ్చునవియగును. ఎట్లన నొకహస్తము లేకున్నను మహావీరుఁ డతండు ఘోరరణం బొనరించెననియు నొకకాలు లేకున్న నమ్మహావీరుఁడు వైరి వీరుల నిర్జించెననియు జనులు పైగడుదురు.

కొంతకాలము కష్టములను దూరచృష్టము ననుభవించి మరలఁ గోలుకొన్నవారు నసూయాగ్రస్తులుగ నుందురు. ఏలన వారు తాము దైవప్రాప్సాతులగుటచే నొరులకుఁ గష్టములుగలుగునేని తమకష్టములు గట్టిక్రినట్లు సంతసింతురు.

తమయందుగల లాఘవమునుబట్టియు మరభిమానమునుబట్టియు వనేకవిషయములయందుఁ దామే యగ్రతాంబూలము వడయఁ దలఁచు వారు ససూయాగ్రస్తులుగనుండురు.

ఇట్టితరులవిషయమున ససూయపడువారిని గుఱించి ముగించి యింక నితరుల యసూయకుఁ బాలుపడువారిని గుఱించి ముచ్చటెంతము. ఘనసౌజన్యముగలవారు కాలక్రమమున నభివృద్ధిఁ గాంచునపు డితరుల యసూయకంతగఁ బాలుపడరు. వారికిఁ గలుగు సంపదస్వల్పదివారి సౌజన్యమునకు ఫలముగ నవశ్యమువారికిఁగలిగి తీరవలెను. అవ్వతీర్చుటను జూచి యెవ్వఁడు ససూయపడఁడుగదా! కాని యా ప్రతిఫలము కలుగ వలసినదానికంటె నెక్కుడుగ నుండఁగూడదు. ఒకనితో నొకని సరిచోల్చు నపుడు సరిసమానుల కసూయయుండును. ఆసమానులకుండదు. కావుననే రాజులనుజూచి రాజులసూయపడుదురు. సేవకులుపడరు. కాని యయోగ్యులుకూడ మొదటవచ్చినపు డొరుల యసూయకుఁ బాత్రులగుదురు; కాని కాలక్రమమున నాయసూయను దగ్గించవచ్చును. వారిదశ చాలకాలము సాగుచుండునెడ యోగ్యులు నితరుల యసూయకుం బాత్రములగుదురు. ఏలయన నప్పటివఱకును వారియోగ్యతయొక్క తీరుగ నేయున్నను దానిప్రకాశము, చీకటిపఱుచుటకుఁ గ్రొత్తవారు వచ్చుటచే దొంటిచండమున నుండదు.

కులీనులు కాలక్రమమున నభివృద్ధిగాంచుచో సంతగ నితరుల యసూయకుం బాత్రములుగారు. ఆయభివృద్ధివారి కులీనత కవశ్యము కలుగవలసినఫలముగాఁ గలిగినదని యెంచవలయును. అట్టియెడవారి దశకంత యభివృద్ధి గలిగిసట్లును మన మెంచఁగూడదు. మఱియు నసహిష్ణుత సమప్రదేశముపైనికంటె నిడుపైన యున్నతప్రదేశముపై నెక్కుడు తైక్షణ్యముతోబడు నినకరములవంటిది. ఈ హేతువునుబట్టియే

దుమికి నట్టొక్కసారిగ నభివృద్ధిగాంచువారికంటెఁ గొంచెగొంచెముగ నభివృద్ధిగాంచువా రితరుల యసహిష్ణుతకుఁ దక్కువగ లోనగుదురు.

తమగౌరవమునకుఁ దమ కాయకష్టములతోడను, దమ మనస్తాపములతోడను దమ యాపదలతోడను సంబంధముఁ గలిగించుకొన్న వారంతఁగఁ నొరుల యసూయకుఁబోనుగారు. ఏలయన వారు పైఁజెప్పినకష్టముల కెన్నిటికోలోనైన యాగౌరవమును సంపాదించికొనిరని జనులెంచికొన్ని వేళలయందు వారింగనికరింతురు. కనికర మెల్లపుడు నోర్వలేమిని మాన్పును. గంభీరహృదయులును, వివేకులునునగు రాజ్యతంత్రజ్ఞు లున్న తపదవించెంది .మేము మిక్కిలి కష్టముల పాలగుచున్నారమనియు, మోక్షుఁ గలుగునాపదలు వేతేరికిఁ గలుగవనియు ననిశము విలపించుచుండుటను మనముచూచుచునేయున్నారము; కాని వారట్లు విలపించుచుండుట యసూయకుఁగల పదానును దగ్గించుటకుఁగాని నిజముగ నట్లు బాధపడుచుండికాదు. కాని, వారట్లునటించుటవారి తలపై మోపబడినపని ననుసరించి కలిగినదిగానివారుగఁ దెచ్చిపెట్టుకొన్నదికాదు. తనక్రింది యుద్యోగస్థులు చేయఁగలపనుల ననవసరముగా నత్యాశచేఁ దాను చేయఁగోరుటకంటె నొకరి యసూయ నెక్కువచేయునదియుఁ దనక్రింది యుద్యోగస్థుల స్వాతంత్ర్యములను జక్కఁగ గాపాడుటకంటెను, వారి తెలివితేటలను ముందునకుఁ దెచ్చుటకంటెను నొకరి యసూయ నణఁచునదియు మఱియొకటియుండదు. ఇట్లు తన క్రిందియుద్యోగస్థులను జక్కఁగఁ గాపాడుచుంటవలనఁ దనకును ససూయకును నడుమ నెన్నియో తెరలుండునట్లుండును. తమ ధైర్యశ్రద్ధాధిక్యము సహంకారపూర్వకముగా ధరించువారి తిరుల యసూయకు మిక్కిలి పాలుపడుదురు. అట్టివారి కెన్నఁడును దృష్టిలేదు. వారు వెలుపలి యాడంబరమువలనఁగాని తమకుఁగల ప్రాతికూల్యమును జయించుటవలనఁగాని తమయాధిక్యమునితరుల కగపఱుతురు. నజ్జను లట్లుకాదు. తమకు సంబంధములేని విష

యములయందు భంగపడువలబడి లోగిపోవుటకుఁగాను వారు కొన్నివేళ లందుఁ గావలయునని యాపదలపాలయి యితరుల యసూయకు బలి యగుదురు. అయిన నిదిమాత్రము సత్యము ; ఒకఁడాధిక్యమును గపట మార్గమున స్వీకరించునప్పుటికంటె నిష్కపటముగా నందఱకుఁ దెలియు నట్లు స్వీకరించునప్పు డితరుల యసూయకుఁ దక్కువగ లోనగును. ఏలయన నొకఁ డట్టిచోఁ గపటమార్గము నంగీకరించు నేని భాగ్యదేవత తోడి చెలికారిమును హక్కుగాఁ గోరుటకు సిగ్గుపడినట్లు వలదనువాఁ డగును ; మఱియుఁ దనలోపమును దెలిసికొని తనయెడల నసూయను జెందున స్థితరులకు బోధించువాఁడు నగును.

ప్రప్రథమమునఁ జెప్పిన ట్లనూయ చేయుపనియందుఁ గొంతపఱకు యక్షిణి (అతిమానుషశక్తి) యున్నది. కావున నాయక్షిణినిగుదుర్చు నొపధమే యసూయనుగూడఁ గుదుర్చును. ఆయాపధమెద్దియన— అసూయను గలిగించిన మంత్రశక్తి నసూయాగ్రస్తునిపై నుండి మఱి యొకరిపైకిఁ బంపునేయుట. అపుడు దానితోఁగూడ నసూయయుఁ బోవును. ఇందుకొక మేధావులగు గొప్పవారు తమపై రాఁబోవు నసూయాపిశాచమును వానిపైఁ బంపుటకుఁగానేనినో యొకనిని రంగ స్థలమునకుఁ దెత్తురు. కొన్నివేళలయందు మంత్రులపైని, సేవకులపైని, కొన్నివేళలందు సహోద్యోగులపైని, పరిచయముగలవారిపైని మఱి కొందఱిపైని ద్రోతురు. ఏవనినైనను సందేహింపకచేయుటకు సిగ్గుపడు సాహసస్వభావులు కొందఱు దానివలన ముందు తమకు గొప్ప యుద్యోగమును గొప్ప యధికారమును గలుగునను నమ్మికచేత, నేమయినను సరేయని. యాపని కంగీకరింతురు.

ఇకఁ బ్రత్యక్షానూయ (Public envy)ను గుఱించి :—ప్రత్యక్షా నూయయందుఁ గొంతమంచియున్నది, పరోక్షమునం దెంతమాత్రమును

లేదు. ప్రత్యక్షానూయ, యొకని కత్యున్నతదశ ప్రాపించినపుడు వాని ప్రకాశభానుని రాహుగ్రస్తునిఁ గావించుటకు వానిని దేశమునుండి వెడలఁగొట్టుటవంటిది. కావున నయ్యది గొప్పవారిని హద్దుమీరి ప్రవర్తింపకుండఁ జేయుటకై ముక్కుత్రాఁడువంటిది.

ఈయసూయకత్వప్రియని పర్యాయనామము కొన్నియెడల వాడఁబడుచున్నది. ఈయత్వప్రిని గుఱించి రాజద్రోహమునుగూర్చి ముచ్చటించుచో విపులముగా ముచ్చటెందుము. ఒక ప్రభుత్వమున నీయనూయ యొక యంటువ్యాధివంటిది. ఒక యంటురోగము మిక్కిలి యారోగ్యస్థితియందున్న దానియందును వ్యాపించి దానికి దుర్గంధము గలిగించువిధమున నీయనూయయు నొక ప్రభుత్వమునందుఁ బ్రవేశించి యద్దానియందలి యత్యుత్తమకార్యములను నిందపాలుసేయును. కావున జనసమ్మతములును స్తోత్రార్థములునునగు కార్యములతో జనుల కసమ్మతములగు కర్తవ్యములను సమకూర్చుటవల్ల నేలికలకు (దొరతనము వారికి) లాభమేమియు లేదు. ఇట్లు దొరతనమువారు మంచిచెడ్డలకు సమ్మేళనము గలిగింతు రేనిఁ బ్రజాత్వప్రికి భయపడిరని జనులువారియందు ధౌర్బల్యము నారోపింతురు. అట్లు జనుల యసూయలకు ప్రభువులు భయపడుదు రేని, నీవంటురోగమునకు భయపడుదువేని యదితప్పక నిన్నుఁ బట్టుకొను నట్లాయనూయతప్పకవారి నావహించి బాధించును.

ఈప్రత్యక్షాసహిష్ణుతయొక్కయాహతి రాజపరిపాలితరాజ్యములకు కంటెను, జనప్రతినిధి పరిపాలితరాజ్యములకు కంటెను, ముఖ్యోద్యోగులకును మంత్రులకు నెక్కువగఁ దాకును. కాని యియ్యది ముఖ్యవిధి ఈయనూయ యాతనిలోపము కొంచెముగనున్నపుడు మంత్రిపై నెక్కువగనుండు నెడలను లేక యొకరాజ్యముయొక్క మంత్రులందఱిపైని సమానముగినుండు నెడలను, రాజుపైని రాజ్యముపైనిగూడ నున్నదని

చెప్పవచ్చును. ప్రత్యక్షానూయఁ యత్పత్తి)ను గుఱించియు, దీనికిని బహో
క్షానూయకునుగల భేదమునుగుఱించియు నింతతోఁ జాలును.

ఇక ననూయయొక్కగుణమును గుఱించి ముచ్చటీంతము. అన్ని
మనోవికారములలోనియ్యది మిక్కిలి బాధించునదియు నిరంతరముగ
నుండునదియునై యున్నది. మిగిలిన మనోవికారములకుఁ గాలనిర్మయ
ముకద్దు. ఆయవి యప్పుడప్పుడు బాధించుచుండును. కావున “ననూ
యసెలవుదినములను గోరుకొనద”ని యొకమహానుభావుఁడని నదియెంత
యు సత్యము. ఆయది సర్వకాలసర్వావస్థలయందు నేనినో యొకని
బాధించుచునేయుండును. మనోవికారములలో మోహము సహాయ
యు మనుష్యుని మిక్కిలి కృశింపఁజేయునవియనియు నితర వికారములు
నిరంతరమునుండునవి కాకపోవుటచే నట్లు కృశింపఁజేయవనియుఁ జక్క
గఁ జెప్పఁబడినది.

IV. తల్లిదండ్రులు, బిడ్డలు.

జనకుల యాహ్లాదములు నిగూఢములు. వారి విచారములును
భయములు నట్టివ. వారు తమ సంతోషముల నితరులకుఁ దెలుపలేరు;
విచారభయములను దెలుపరు. బిడ్డలుండువారికిఁ గాయకష్టములవలని
కష్టము లెఱుకపడవు; కాని దురదృష్టముపైకొన్నచో దానివలని
బాధలు బిడ్డలుండుటవలననే దుర్భరము (మఱింతయెక్కువ) లగును.
బిడ్డలు జీవితకాలకష్టములను వృద్ధిపఱుతురుకాని మరణచింతను తగ్గిం
తురు. వంశాభివృద్ధి మృగములయందుచుకద్దు; కాని మరణచింత,
సుగుణము ఘనకార్యచరణమునను నివి మనుష్యులక్షణములు. సత్త
నిర్మాణాదిఘనకార్యములు ప్రాయశఃసం తానవిహీనులవలననే చేయఁ

బడుచున్నవి. ఇట్టి సంతానవిరహితుల మనః ప్రతిబింబములను వారి శరీరప్రతిబింబములు తెలుపుడు సేయుట యొడవమిచే వారు సేయు ఘన కార్యములు తెలుపుచున్నవి. కనుకఁ దమకుఁ దరువాతివారివిషయ మయినచింత చాలవఱకు తమకుఁ దరువాతివారు లేనివారికుండును, తమ వంశమున మొదటి వంశోద్ధారకులయినవారు తమ సంతానము ను వంశాభివృద్ధి హేతువగునంతానమనిమాత్ర మేగాక వంశోద్ధారణమున కయి తాము చేసిన ఘన కార్యముల యభివృద్ధిపే తువనికూడ నెంచి కొని, మిక్కిలి గారాబముతోఁ జూచుకొందురు.

తల్లిదండ్రులు తమబిడ్డలందఱియెడల ననేకవిషయములందు సమానప్రేమ నగవఱుపరు. ఈపక్ష పాతము కొన్ని సమయములయందుఁ జూచు వార లనన్యపడునంతటిదిగ నుండును. ముఖ్యముగఁ దల్లియం దీపక్ష పాతము కాననయ్యెడిది. సాలోమను (Salomon) చెప్పినట్లు, నువుత్త్రుఁడు తండ్రిని సంతోషపెట్టును కుపుత్రుఁడు తల్లి కవమతి యొనర్చును. పెక్కురు బిడ్డలున్న కుటుంబమున మొదటి యొకరిద్దఱు గట్టిశిక్షచే శెఱుగుదురు. కడపటివారు గారాబమునఁ బెఱుగుదురు. అయిన నెంత మాత్రము లక్ష్యపెట్టఁబడని నడుమవారే యగదఱిలో నుత్తములగుట తటస్థించును. తల్లిదండ్రులు యుక్తాయుముల సరయక గారాబము కొలది దమబిడ్డల కడిగినవన్నియు నిచ్చుచుంట యపాయకరమయిన తప్పు. అట్లిచ్చుచున్నచో వారు నీచవృత్తులయందుఁ బ్రవేశింతురు. జిత్తులమానులగుదురు. మస్సాంగత్య మలవఱుచుకొందురు. కుక్షింబరు (భోజనస్రియు) లగుదురు. కనుక బిడ్డలను గట్టిశిక్షయందుంచి వారికి భక్తివిశ్వాసములు కలుగఁ జేయవలయునుగాని వారడిగినదంతయు నిచ్చిగాదు. కొందఱు (తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు, భృత్యులు) బాల్యమున నన్నదమ్మలకుఁ బరస్పర తరతమభావములఁ బుట్టింతురు (viz పోటీలు కలుగఁజేయుదురు). ఇయ్యది దుష్ప్రేమ, ఈతరతమత్వము

వారు వయోవంతులయినపుడు ప్రబలవిరోధముగాఁ బరిణమించి కుటుంబములను బాడుచేయును.

ఇటాలియావారికిఁ దమబిడ్డలు, తమయన్నదమ్ములబిడ్డలు, దాపుచుట్టములునను వివక్షలేదు. స్వసంతతి (తమకడుపునఱుట్టినవారు) గాకున్నను నేకకుటుంబమువారయినయెడలఁ జాలును ప్రేమాతిశయమునగపఱుతురు. ప్రకృతియందు నిశ్చేయగపడుచున్నది. సాధారణముగ నొకనియందు రక్తస్పర్శానుసారముగ నాతనితండ్రి పోలికకంటె నెక్కుడుగఁ బినతండ్రి పోలికయైనను నన్నిహితబంధువు పోలికయైనను కానఁబడుచున్నది. తల్లిదండ్రులు తమబిడ్డలవలంబింపవలసినవృత్తులను, ననుసరింపవలసినమార్గములను యుక్తసమయమున నేనిరారణ సేయవలసినది. అట్లర్థసమయమున నిర్ణయించినచోఁ దన్నిర్ణయము సులభసాధ్యమగును. తమబిడ్డలకు మిక్కిలి యిష్టమైన విషయమును నిర్ణయించుటలోఁ దామెక్కువ నైపుణ్య నగపఱుపఁగలమనియెంచికొని తల్లిదండ్రులూ తమబిడ్డలూ చిత్తవృత్తులయందు దివిస్తారమైన సంబంధము (జోక్యము) కలుగఁజేసికొనఁగూడదు. బాలురు తమకేదయిన నొక మంచివిషయమున నభిరుచికలిగినయెడల నావిషయమునుగూర్చి శంకించి నిరుత్సాహులు కాఁగూడదు. ఉత్తమవిషయము నేరుకొనవలయును. తదాచరణము తొలుదొలుతఁ గష్టముగ నగపడినను నలవాటువలన నయ్యది మనోహరమైనదియు సులభమైనదియు నగును. ముందు, వారి జీవనాధారమునకు వాగే పాటుపడుదురుగాకయని తల్లిదండ్రులు బాల్యముననిడిన గట్టిశిక్షచేఁ బెరిగినవారగుటచేఁ బిన్నవారుగుణవంతులు పద్మవంతులు నగుదురు. కాని యేకారణముచే నయినను వారు తమజ్యేష్ఠులకు దక్కవలసినయాస్తి తమకు దక్కినయెడల నట్లు హఠాత్తుగ దక్కినయాస్తివలనిగర్హముచేఁ జెడిపోదురు.

V. వివాహితులు, అవివాహితులు.

యధమున నోడిపోయి నాతఁడు తాను నెరవేర్చునొడబడిన పద్ధతులను నెరవేర్చువఱకుఁ దన కత్యాప్తులగువారిని దనశత్రువునొద్ద జామీనుగా నప్పగించినందున తనయిష్టానుసారముగఁ బ్రవర్తించుట కెంత మాత్రమును వలనుపడకయుండునట్లు, ఆలుబిడ్డలుగలవాఁడు వారి నదృష్ట దేవతకు జామీనుగా నప్పగించినవాఁడగును. అనఁగాఁ బద్ధతులను నెఱవేర్చవలసిన బాధ్యతయున్నందున రణవిజితుఁడు తన ఇష్టానుసారముగ నేపనిచేయుటకును శత్రుఁడు కానట్లు ఆలుబిడ్డలకుఁ జేర్చి పెట్టవలసిన బాధ్యతయున్నందునఁ గుటుంబి స్వేచ్ఛగా నేకార్యమును జేయలేడు. జనోపయోగకరములునుఁ బ్రజ్ఞాన్వితములునునగు ఘనకార్యముల వివాహితులవల్లను, (శృంగార) విషయసుఖములకొఱకును, (స్థిర, చర)ఆస్తి కొఱకును బరిణామయి సంతానవిహీనులయినవారివల్లను జేయఁబడినవి. సంతానవంతులు, తమ మిక్కిలి ప్రియమైన తాకట్లవంటివారగు బిడ్డలు నివసించుచున్న తా మెఱుఁగు భవిష్యత్కాలమునుగూర్చి మిక్కిలి శ్రద్ధవహింపవలసినది. తా మవివాహితులుగనుండియు స్వప్రయోజనార్థమే భవిష్యత్కాలజ్ఞాపక ముంచుకొని తమమూలోచనలను దమ తోనే ముగించుకొని మరణానంతరమునఁ దమపేరు ప్రపంచమున లేకపోయినను సరేయని యనుకొనువారు కొందఱుండురు. ఆలుబిడ్డలు ద్రవ్యహానికేయని యెంచువారు కొందఱుండురు. బిడ్డల లేనివాఁడు మిక్కిలి భాగ్యవంతుఁడని కొందఱునుటను, దీనికి విరోధముగా బిడ్డలుండుట ధనవ్యయకారణమైనట్లు వానికి విశేషముగా బిడ్డల బాధ్యతయున్నదని కొందఱునుటను వినియున్నారు కాఁబోలు నితరులు తమ్ముమిక్కిలి భాగ్యవంతు లనుకొనవలయునని, బిడ్డలు లేకుంట తమ కొకమూఢిక్యముగా

భావించికొని గర్వముతో మెలగు బుద్ధిహీనులును సత్యాశకలవారును నగు భాగ్యవంతులు మఱికొందఁబడుదురు. జనులు ముఖ్యముగా, గౌరవసూచకములగు మొలపట్టాలను, మెడపట్టాలను (Girdles and Garters) కట్లను సంకెళ్లనుగా భావించునంతగా నన్నిప్రతిబంధకములను గుఱైఁగిన స్వప్రయోజనపరులును చపలచిత్తులునగు కొందఁ జివివాహితులుగ నుండుటకుఁగల సర్వసాధారణమైన హేతువు స్వేచ్ఛ. ఆవివాహితులు మంచిస్నేహితులుగను, మంచియజమానులుగను, మంచిసౌకరులుగను నుందురుకాని ప్రతిబంధకములు లేమింజేసి శీఘ్రముగఁబారిపోవుదురుగనుక వారు మంచి ప్రజలుగనుండరు. ఒకరాజ్యమును విడిచి మఱియొక రాజ్యమునకుఁబాఁజిపోవు జనులందఱు నట్టివారే. దానర్పురి యొకభూమియందున్న చెఱువునునిండించినపిదప జలము లేమినా భూమిని తడవ నేరదుగనుక మతాచార్యు లవివాహితులుగనుంట యుక్తియు. రాజకీయోద్యోగులు లంచగొండులయినయెడల వారిని ప్రేరేపించుటకు నింట భార్యకన్న నేను మడుగులు దుర్మార్గుడగు నేవకుడుండునుగనుక వారు వివాహితులైనను నవివాహితులైనను నొక్కరూప. సేనానాయకులు తమ సైనికులను యుద్ధరంగమునఁ బ్రోత్సహింపఁజూచునపుడు వారి యాలుబిడ్డలను జ్ఞప్తికిఁదెత్తురు. మోటువారగు తురుష్కుసైనికులు వివాహముల నేవగింతురేని వారు మిక్కిలి నీచులుగఁ బరిగణింపఁబడుదురు. మానవజాతి కాలు బిడ్డ లొకవిధమయిన కట్టుబాటు. అవివాహితులు, వాఁడ్రవ్యమువ క న్యత్ర వ్యయములేదు గనుక, మిక్కిలి దాతలుగనున్నను హృదయమార్దవమున కవసరములేదు గనుక, మిక్కిలి క్రూరులుగను కఠినహృదయులుగను నుండును. చిరంజీవితను వలదని తన ముదునలిభార్యయే తనకుఁ గావలయుననిన యులిసిసు (Ulysses) వలె గులాచారానుసరణమువలనఁ గలిగిన చిరపరిచయము గలిగియుంటచే నద్వైతములు, సాధారణముగ, పేమించు భర్తలుగ నుండురు. తమసాతివ్రత్యమహిమనుబట్టి పతివ్రతలు

సాధారణముగ గర్వవిశిష్టలుగను మూర్ఖపుష్పముగలవారుగనుండురు. ఒక స్త్రీ తన భర్త గుణవంతుడని యెంచుకొనుచేని యాగుణ మామెయందుగల పాతివ్రత్యమునకు వన్నెదెచ్చునదిగా నుండును. కాని యామె తనవిషయమున భర్త దురభిప్రాయముతోఁ బ్రవర్తించువాఁడగుచేని నట్లు తలఁపదు. ఒకనికి యావనంబున భార్య గృహిణిగను, కౌమారంబునఁ జెలిమికత్తెగను, వార్ధక్యమున దాదిగను నుపచరించును. కనుక మనుష్యుఁడతని కీష్టమువచ్చినప్పుడు వివాహమాడుటకుఁ దగిన హేతువుకద్దు. అయిన నాతఁడు మనుష్యుఁడెప్పుడు వివాహమాడవలయునను ప్రశ్నమునకు నిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చిన బుద్ధిమంతులలో నొకఁడుగఁ బరిగణింపఁబడును;—

పిన్నవాడు ఇంకను నిప్పుడుకాదు; పెద్దవాడు ఎంతమాత్రమువద్దు.

తమభర్తలు తమయెడ నగపఱుచు గోరంతదయను కొండంతగాఁ జెప్పకొనుచుండుటచేతనో తమయందున్న శాంతగుణము కతంబున నహంభావము వహించియుండుటచేతనోగాని సాధారణముగా దుర్భర్తలకు నద్భావములుండుట తటస్థించుచున్నది. కాని తమహితులమాటలను వినక యా దుర్భర్తలను దాముగఁ గోరుకొనియున్నయెడల వారు తాముచేసినదీ తప్పని యొప్పుకొనరు. మీఁదు మిక్కిలి తాముచేసినది తప్పుకాదని పైకి నితరుల నొప్పింపఁజూతురు; కావున వారెన్నఁడు నాయహంభావమును విడువరు.

VI. మరణము.

బాలు రిగులఁజనుటకు భీతిల్లునట్లు మనుజులు మరణమన్న భయపడుదురు; మరియు బాలురకు సహజమగు భయము కథలమూలమున నెక్కువయగునట్లు నరులకు కథలవలననే మరణభయ మభివృద్ధియగును.

పాపప్రాయశ్చిత్తంబును, బరలోకద్వారంబును, నగు మరణమునుగుఱిం
చి చింతించుట పరిశుద్ధమయినది; కాని, ప్రకృతి (Nature)కి మనము
చెల్లించవలసిన ధనమువంటిదియగు, మరణమును గుఱించిన భయ
మజ్ఞానమూలకము. మతవిషయక జపములయందుఁ గొన్నిసమయముల
యందు దంభమును, స్రుష్టినష్టకమునుఁ గాననయ్యెడిని, బాధయన నెట్టి
దో యెఱుంగవలయుచో నొకఁడు తన వ్రేలికొనను గట్టిగ నొక్కుకొన్న
ను, కాల్చుకొన్నను స్పష్టపడును; శరీరమునందలి యాయువువట్లు స్పర్శ
ను శీఘ్రముగ గ్రహింప నేరవుగావున నొక యవయవము కాలిన బాధ
తెలియునట్లు మరణబాధ తెలియకపోయినను, శరీరమంతయు ముక్కలు
ముక్కలుగఁ గోయఁబడునెడ మరణవేదనయెట్లుండునో దీనింబట్టి యాలో
చింపవచ్చును. మరణముకంటె మరణము ననునరించియుండునవి మనుజుల
నెక్కువభయపెట్టును. ఏడుపులు, నరములు తోడుకొనిపోవుట, కళా
విహీనమయి యశ్రుమలినమయినవదనంబు, స్నేహితులు దుఃఖించుట,
పరలోకక్రియలు లోనగునవి చూచువారికి మరణమన్న సమితభయము
పుట్టఁచూనదు. పాపభయమునకులోనుగాకుండ లేనంతటి బలహీనమగు
మకోవికారము మనుష్యహృదయమున లేదు. కావునఁ దన కనాయాన
ముగ జయమును సంపాదించి యొగలిగినయందఱు పరిజనులున్నపుడు
మనుజునకు మరణదేవత యంత భీకరశత్రువుగాదు. ప్రతిక్రియేచ్ఛ మర
ణమును జయించును. కామముదానిని నిరసించును. శౌరవము దాని
నభిలషించును. విచారము దానియొద్దకుఁ బఱుగువారును, భయము
ముందుగనే దానిని దెలిసికొనును, మఱియు నొకానొకచక్రవర్తి కార
ణాంతరమువలన నాత్మహత్యగావించుకొన్న యసంతరము కరుణము
భూతదయగలవారును యజమానునియెడ భక్తివిశ్వాసముగలవారును
నగు ప్రజల నెందఱి నో తాముకూడఁ జచ్చునట్లుఁ చేసినది. ఒకఁడు పరా
క్రమవంతుఁడు కాకపోయినను మరదృష్టవంతుఁడు కాకపోయినను నొక

పనిని (చర్చితచరణముగా) మఱలమఱలఁ జేయుచుంటవలని విసుగు దలచుబట్టి చచ్చుట కిష్టపడవచ్చును. ఆదిమొదల వసాననిమిషము వఱకు నొకతీరుగ నేయుండినవారి నెందఱి నో మనము వినియుఁగనియును న్నారముగావున మరణాగమనము మహాత్ముల కెంతమాత్రమును జిత్త వికారమును గలుగఁజేయనేరదని రూఢిగఁ జెప్పనగును. ఒకచక్రవర్తి తనభార్యా నీవిధమున మెచ్చుకొనుచుఁ బ్రాణములు విడిచెను ;— ఇంతి! నేను పోవుచున్నాఁడను; సుఖముండుము. నీవు బ్రతికియున్నంతకాలము పరిణయమయి మనము సుఖపడినది నములను మఱవకుము. మఱియొక చక్రవర్తి కాపట్యమునందుఁ జెల్లిపోయెను. ఆతనింగూర్చి యొకఁ డిట్లు వలికె ;— ఆతనిని దేహదార్ధ్యము విడిచిపోవుచున్నది కాని కపట స్వభావము విడువకున్నది. మఱియుకప్రభువు వీరముపైఁ గూరుచుండి యిట్లు హాస్యోక్తులువలకుచునే ప్రాణములు విడిచెను ;— నేను దేవుఁడనగు చున్నానని నాకుఁ దోచుచున్నది. ఇత నొకప్రభువు తనమెడనుచాచి చంపువానితో నిట్లనియె ;— నన్నుఁ జంపుటవల్ల నాదేశపుఁ బ్రజలకు మేలుకలుగు నెడవచ్చి నఱకుము. ఇత నొకరాజప్రాణములు విడుచుచు వేగిరపాటుతో “నే నేదైనఁ జేయవలసియున్నయెడలఁ ద్వరగరమ్ము” అనెను. ఇట్టివారిని మఱియు నెందఱి నోవిన్నారము. కొందఱు వేదాంతము మరణమున కతివిస్తారముగఁ బ్రాముఖ్యము గల్పించి తమ గొప్ప సన్నాహములవల్ల దాని నతిభయంకరమైన దానినిగఁజేసిరి. పుట్టుటవలెనే గిట్టుటయు స్వాభావికము. ఒక పసిబిడ్డకు జననమెట్లు బాధారహితంబో మరణమునట్లే బాధావిహీనము. నెత్తురు వరదయై ప్రవహించునట్లు గాయపటుపఁబడినవాని కానిమిషమున బాధ యెట్లు తెలియదో యట్లే ప్రఖ్యాతి చెందవలయునని మిక్కిలి యక్కఱగలిగి యెద్దియైన నొక ఘనకార్యము నొనరించువిషయమునఁ బ్రాణములు విడుచువానికి మరణబాధ యెఱుకపడదు. తాను చేయఁదలంచుకొన్న ఘన

కార్యములను నిర్విఘ్నముగాఁ బరిసమాప్తి నొందించుకొన్నవానికి
 “స్వామీ! ఇత నాకుఁ జిత్తశాంతి యొసఁగినన్న నీనన్ని భానమునకుఁ
 గొనిపోమ్ము” అను ప్రార్థనతోక్త దైవమునుగూర్చి వేఱుప్రార్థనయుండఁ
 జనదు. మరణమునం దీవిశేషమున్నది — ఒకనియందలి చెడుగు నణఁచి
 వైచి మంచిని వెల్లడిపఱుచును. బ్రతికియుండఁగాఁ జెడ్డవాఁ డనిపించు
 కొనినవానిని చచ్చినతరువాత నలుగురును మంచివాఁడందురు.

VII. దేశయాత్ర.

దేశయాత్ర చిన్నవారికి విద్యాభాగముగను, బెద్దవారికిఁ బ్రపంచానుభవభాగముగను నుండును. తద్దేశభాషాపరిచయమించుకైన లేక యొకఁ డేదేశమునకై నను యాత్రపోవు నేనివాఁడు పాఠశాలకువలె భాషాజ్ఞానమివలయునుటకే యా దేశమునకుఁబోవుచున్నాఁడుగాని యాత్రాఫలసంపాదనమునకుఁగాదు. చిన్నవారొక దేశమునకుఁ బోవునపు డా దేశభాష తెలిసినవాడును నదివల కాదేశముననున్న వాడునునగు నొకభోధకునిగాని నవ్వుడగిన యొకసేవకునిగాని వెంటఁగొని మఱి పోవలయును. అట్లు పోయినచో నాకూడనున్నవాఁ డాదేశమున నేయే వస్తువులు చూడఁదగినవ్రా, యెవరెవరితోఁ బరిచయము చేయవలయునో యేయేవిషయములను శ్రద్ధతోఁ బరిశీలించి జ్ఞానసంపాదనము గావించుకొనవలయునో చెప్పును. అట్లేనిని వెంటఁగొనకయెంటిఁ జరింతురేని కన్నులు మూసికొనిపోవువారివలె నేవస్తువును జూడలేరు; ఏవిషయమునుగూర్చియుఁ దెలిసికొనలేరు. నిశ్చితవిషయములు కన్న ననిశ్చిత విషయము లెక్కువగనమ్మి శ్రద్ధతో వ్రాయఁదగినవి కాఁబోలు జనులు సముద్రయానము సేయునపుడు సముద్రము, నాకాశమును గప్పఁ దమ

కుఁ జూచుటకు వేఱొండెద్దియుఁ గానరాకున్నను, నట్టిచో దినచర్య వ్రాయుచుండి భూమిమీఁదఁ బోవునపుడు తాము శ్రద్ధతోఁ జూడఁదగిన దెంతయోయున్నను దినచర్య వ్రాయును. కావున దేశయాత్రచేయునపుడు తప్పక దినచర్య వ్రాయవలయును. కొలువుదీరి రాయబారుల కవసర మిచ్చునపుడు రాజులను, కొలువుకూటములయందఁగూరుచుండి తగవులను వినుచుండునపుడు న్యాయకర్తలను, మతగురువులు మతసంబంధ ములైన తగవులను దీర్చునపుడు వారి యాస్థానములను గతించినవారి నిగాని గొప్పవిషయములనుగాని జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చునస్తువులుగల దేవాలయములను, మఠములను, నగరములయొక్కయుఁ బట్టణములయొక్కయు సంరక్షణమునకై పెట్టినగోడలను, చేసిన యితరములైన యేర్పాటులను, ఓడల రేవులను, పురాతనవస్తువులను, శిథిలములైన పట్టణములు కోటలు దేవాలయములు మొదలైనవానిని, పుస్తకభాండాగారములను, కళాశాలలను, ఉపన్యాసములను, వాదప్రతివాదములను, ఓడసంకుల యెగుమతిదిగుమతులను, యుద్ధనౌకాసమాహములను, నౌకానిర్మాణశాలలను, విహారభవనంబులను, ఉద్యానవనములను, ఆయుధాగారములను, యుద్ధవస్తు నిర్మాణశాలలను, వస్తువులనిచ్చి పుచ్చుకొనుచోటులను, ఆశ్వికులు తమతమవైపుణ్యము నగహుచుతావులను, సైనికుల యుద్ధవిద్యాభ్యాసమును, పెద్ద మనుష్యులుపోయి చూచుచుండెడు ప్రహసనప్రదర్శనములను, అమూల్యవస్థాభరణ విక్రయశాలలను, అపూర్వ వస్తువులను మఱియు జ్ఞప్తియించుకొనఁదగిన వస్తువులను దేశయాత్ర చేయువారు శ్రద్ధతోఁ బఠించి చూడవలయును. పండుగులు, నుత్సవములు, నూరేగింపులు, వివాహములు, నపరకర్తలు, మనుష్యుల నురిదీయటలు సీమెవలయినవానిని గుఱించి యంతశ్రద్ధ దీసికొన నక్కఱలేదు. కాని వానిని బూర్ణముగ విరాకరింపనుగూడదు. ఒకఁడు మిక్కిలి స్వల్పకాలముతో దేశయాత్ర ముగించుకొని విస్తారవిషయమును గ్రహిం

పడలఁచుకొను నేని యాతఁ డిట్లుచేయవలయును— మొదటఁ బూర్వోక్త విధముగఁ దాను దేశయాత్రపోవుటకు ముందుగ నేతాఁబోడలఁచుకొన్న దేశముయొక్కభాష నభ్యసింపియుండవలయును. తరువాత నాదేశము నెఱిగినవాని నొకనివెంట నిడుకొనిపోవలయును. తాను పోవుదేశము వ్రాయఁబడినపటము నొకదానిని, నాదేశచరిత్రమును దెలుపువుస్త కము నొకదానినిగూడఁ దీసికొనిపోవలయును; ఆయవి మహాపాపకారక ములగును. దినచర్యవ్రాయుచుండవలయును. తాను పోవుచోట నుండఁ దగిన కాలముకంటె నెక్కువ కాలముగాని తక్కువ కాలముగా నియుండఁ గూడదు. తా సచ్చటనున్న దినములలోనయిన నొక్కెడ నేయుండకయూ పట్టణమున నలుదెసలకు బసమార్పుచుండవలయును. అందువలన నెక్కు డుగ స్నేహితులను సంపాదించవచ్చును. అచ్చటఁ దన దేశమువారితోఁ గలిసిమెలసియుండక యా దేశమువారిలోను త్తములతోఁగలిసి మజ్జనభోజనములు నలుపుచుండవలయును. అట్లొకచోటనుండి మఱియొకచోటికిఁ బోవునపుడు తా సదివఱకుండినచోటనుండు నొక గొప్పవానియొద్దనుండి తాఁబోవుచోనుడు నొకగొప్పవానికొకయుత్తరము తీసికొనిపోయినచో నాతని యనుగ్రహబలమునఁ దాఁజూడఁగోరినవస్తువులను దెలిసికొనఁగోరిన విషయములను సనాయాసముగఁజూచి తెలిసికొనవచ్చును. మఱియు సం దువలన యాత్రాకాలమును లాభకరముగ స్లుప్తపఱుచుకొనవచ్చును. ఒకఁడు యాత్రచేయునపుడు స్నేహము చేయవలసినవారిలో ముఖ్యముగల రాయబారు కార్యదర్శులతోడను నాంతరంగిక కార్యదర్శులతోడను స్నేహము సంపాదించవలయును. అట్లు స్నేహసంపాదనముచేసి యొకదేశము నఁబోవునపుడు పలువురిప్రపంచానుభవమును తాను సంపాదించవచ్చును. శదేప్రఖ్యాతిగాంచి యన్నివ్యాపారములయందును బ్రవేశముగల యన్ని జాతులవారినిజూచి దర్శనము చేయవలయును. జగడములు సాధారణముగ స్త్రీలగొఱకును, నొకరి యారోగ్యమునుగోరి తాగుటలకొఱకును

పూర్వాచారములకొరకును, తిట్లకొరకును బొనఁగుచుండును. అట్టి జగడములయం దెంతమాత్రమును బ్రవేశింపజనదు. జగడములాడు స్వభావముగలవారితో సాంగత్యము చేసినయెడల వారు తమజగడముల యందు మనలనుగూడ నిరికింతురుగనుక నట్టివారితోఁ జెలిమిచేయ రాదు. ఒకఁ డిట్లు దేశయాత్రచేసి యిల్లుచేరినతరువాతఁ దాఁ దిరిగివచ్చిన దేశములను మఱచిపోక యాయాపట్టణములయందుఁ దాను స్నేహము చేసిన గొప్పవారితో నుత్తరప్రత్యుత్తరములను జరుపుచుండవలయును. మఱియు దేశాటనముచేసివచ్చినవాఁడు ప్రసంగములు చేసియు, నుపన్యాసము లిచ్చియు గ్రంథములు వ్రాసియుఁ దాను దేశాటనముచేసివచ్చినట్టితరుల కగపడవలయునేగాని యాయాదేశముల వారిదుస్తులను ధరించియు వారి యాకారవికారముల నలవఱుచుకొనియుఁగాదు. తా నిచ్చెడు నుపన్యాసములు వ్రాసెడుగ్రంథములు మొదలయినవానియందు జనోపయుక్తాంశము లుండవలయునేగాని నిరర్థకములగు కథలుండఁగూడదు. మఱియు నితర దేశములవారి యాచారవ్యవహారములలో ననుసరణీయములును నుత్తమములునని తోచినవానిని తనదేశపు టాచారవ్యవహారములలో నాటవచ్చునుగాని స్వదేశాచారవ్యవహారముల నన్నిటిని బోధించి యితర దేశాచారవ్యవహారములను దెచ్చిపెట్టుకొనఁ గూడదు.

VIII. పగదీర్చుకొనుట.

పగదీర్చుకొనుట, మనుష్యస్వభావ మెంతఁ స్తారముగ నలవఱుచుకొనునో యంతవిస్తారముగ చట్టము నిర్ములము చేయవలసిన యొక మోటున్యాయము. ఒకఁడు మనకపకారము చేయునేని వాఁడుచట్టము సకు విరుద్ధమునఁ బ్రవర్తించినవాడగును, మనము స్వతంత్రించి పగ

దీర్ఘకొందు మేని శాస్త్రాధికారమును మనము వహించినవారమగుదుము. ఒకడు తనశత్రువునెడఁ బగదీర్చుకొనునేని దానును దనశత్రువుతో సమానుఁడగును. ఊమించుట యత్యుత్తమగుణముకావున నూరకుండు నేని వానికంటె గొప్పవాఁడనిపించుకొనును. సాలోమను (Saloman) చెప్పిన ట్లాకఁడు తనకపకారముచేసినప్పుడు వానిని ఊమించుట సర్వోత్తమగుణము. భూతభవిష్యత్వ ర్తమానవిషయంబులలో భూతంబుభూతంబ యయ్యది మరలరాదు. బుద్ధిమంతులు వర్తమానభవిష్యత్తులం గూర్చి వలయునంత పనిచేయవచ్చును. కావున గతవిషయములం గూర్చి వీటుపడువారు వృధాశరీరాయాసమునకుఁ బాలువడుట తప్పు వేఱొందులాభంబుఁ గనఁజాలరు. లాభమునైనను, సంతోషమునైనను, ఘనతనైనను, మఱిదేనినైన న పేక్షించిచేయు నేగాని యూరక యెవ్వఁడు నెన్నఁడు నొకయకార్యమునేయఁడు కావున నెవ్వఁడయిన నెవ్వటి వానిని బ్రేమించుకంటెఁ దన్నుఁ దా నెక్కువగఁ బ్రేమించుకొనునేని మనము వానిపై నేలయలుగవలెఁ ఎవ్వఁడైన నొకఁడు తనక్రూరస్వభావమునుబట్టి యొకనికి నిష్టేతుకముగఁజేయు నపకారము వేఱాద్దియుఁ జేయనేరదుకావున హృదయశల్యమయి వానిని బాధించుచుండును. చట్టము శిక్షింపవలసిన యావశ్యకము లేనియపకారములకు నలుపుదు సమ్మతించునట్లు ప్రతిక్రియ నేయవచ్చును. కావున నెవ్వఁడయిన నపకారమునకుఁ జేయు ప్రతిక్రియశాస్త్రశిక్ష పొందవలసినయక్కఱలేనట్టిదిగా నుండవలెను. అట్లు కానిచోఁ దన కపకారముచేసినవాని కొక యనుభవమును తనకు రెండనుభవములును కలుగును. అప్పుడు తనశత్రువు పని యేమొఱుఁగుగనుండును. కొంగఱు పగతీర్చుకొనునపుడు పగతీర్చినది తా మని తమశత్రువు లెఱుఁగఁగోరుదురు. ఇయ్యది సంస్తవనీయము. ఏయన నగువలన వారు తమశత్రువులకుఁ బ్రతిక్రియ నేయఁగలిగితిమి కదాయని సంతసిం చుటకగఁబువారిని శుశ్చతాపఁడునట్లుఁ చేసెనమి కగా

యని యొక్క వ సంతోషింతురు. నీచభీకరులు చీకటితో బరుగువాలు బాణములవంటివారు. “మనము శత్రువులను తమింపవలసినదనియు మిత్రులను తమింపఁగూడదనియు దేవునిచే నాజ్ఞాపింపఁబడితిమి”ని మున్నొక రాజు మేకవన్నెపులులవంటివారగు స్నేహితులను గుఱించి కఠినముగాఁ బలికినాడు. కాని మఱియొకఁడు “మనము దేవుఁడెచ్చునుఖములనుమాత్ర మంగీకరించి ముఖముల నంగీకరింపవలదా” యని పైవాని కంటఁ జక్కఁగఁ బలికినాడు. వారికిఁ దగినట్లు స్నేహితులవిషయము వట్టిద. ఒకఁడు తనకపకారము గలిగినపు డహర్నిశంబులూ ప్రతిక్రియను గూర్చియే యాలోచించుచుండునేని యాయపకారమువలని బాధను పొందుచు నేయుండును. ఆయపకారమును మఱచునేని బాధయుండదు. బహిరంగముగఁ బ్రతిక్రియలు నేయువారు చాలవఱ కదృష్టవంతులగుదురు. రహస్యముగఁ బగదీర్చుకొనువా రట్టి వారుకారు. వారు దుర్మార్గురాండ్రగు జక్కినులవలె నీచపుబ్రతుకు బ్రతికి నీచపుఁ జావుచున్నారు.

IX. కు టి ల బు ద్ధి.

మర్యాదవిషయమున మాత్రమేగాక ప్రజ్ఞావిషయమునఁగూడఁ గుటిలునకును బుద్ధిమంతునకును జాలభేదమున్నది. తన కనుకూలమగు చీట్లు తనకువచ్చునట్లు చీట్లను కలుపునై పుణ్య మొనియం దుండవచ్చును కాని యాచీట్లతోఁ దాను గొంచున స్థూఢునై పుణ్యమువానియం దుండకపోవచ్చును. అట్లే, యొకరిని యాచించుటయందు నేర్పును, విరోధములు పుట్టించుటయందు నేర్పునుగలవారు కొందఱుండురు. కాని యితర విషయములయందునారు ప్రజ్ఞావిహీనులుగనుండురు. వ్యవహారికవిషయములను జక్కఁగ నెఱుంగనివారు పలువురు సమయానము

యములను గనిపెట్టి యొకరి నాశ్రయింపఁబోవు నేర్పుగలవారుగ నుండురు. గ్రంథపఠనముకన్న మనుష్యస్వభావపఠనము నెక్కువగఁ గావించినవారన నట్టివారే. కావున మనుష్యస్వభావమును దెలిసికొనుట యొక నేర్పువిషయస్వభావమును దెలిసికొనుట యొక నేర్పు. ఇట్లు సమయాసమయములను గనిపెట్టు నేర్పుగలవా రొరుల కాలోచనచెప్పుటకుఁ గంటఁ గుట్రలుపన్నుట కెక్కువగఁ బనికవత్తురు; మఱియు నదివఱ కెవరి స్వభావములనువా రెఱిగియుండురో వారియెడల వారి కౌటిల్యము పని నేయఁగలదుగాని శ్రోత్రహరియెడఁ బనినేయఁజాలదు. కావున నీతఁడు బుద్ధిమంతుం డీతఁడు మూఁగుడని యెట్లెఱుఁగనగునని యొకఁ డడిగిన ప్రశ్నమున కాయరువుర నెఱుఁగని యొకనియొద్ద కాయరువురను దిగంబరులనుగాఁ గొంపొమ్ము. అప్పు డేఁడేఁడో నీకెఱుకపడునని యొకఁడైన జ్ఞాఁడుచెప్పిన సూత్రమువారియెడ సమన్వయింపదు. ఈ కుటిలబుద్ధుల నయము చిల్లరజిత్తులయందు వ్యవహరించుచుండురుగావున నవ్వాని విచ్చోగ్రమంబుగఁ బేర్కొననగు.

పలువురు బుద్ధిమంతులు రహస్యచూడయములను, బైకిఁ బ్రసరించెడు నంగవికారములను, గలిగియుండురుగావున నీవైకనితో మాటలాడునపుడు వాని చిత్తవృత్తిని గనిపెట్టుటకై వానిముఖమును జాగ్రత్తగఁ గనిపెట్టుచుండవలయును. మఱియునట్లు కనిపెట్టునపు డెదుటివాడు తన్నుఁ గనిపెట్టుచున్నాడనని యచుమానపడకుండునట్లు నీవు నయనముల నించుకవంచి మాటలాడవలయును. ఇట్టిపటన మొకజిత్తు.

నీవత్యపఠనముగ నేనిపనినైనను జేయవలసియుండునెడ నాతఁడు నిన్ను వేగిరింపకుండునట్లెద్దియే నొకవిరోధవిషయము నాతనితోఁ బ్రస్తావించుచుండుము. ఇయ్యదియొకజిత్తు.

నీ వైక వ్యవహారమును నెఱవేర్చుకొనఁదలంచి యొకనితోఁ బ్రస్తాపింపఁదలఁతువేని యాతఁడు నీవ్యవహారమునుగూర్చి యూలోచించుట

కవకాశము లేకుండునట్లవసరముగ తనపనిని జూచుకొనుచుండునమయమునఁ బ్రస్తావించుము. ఈయది యొకజిత్తు.

సీ వైకపనిని జెడఁగొట్టఁదలచుకొన్నపుడు మఱి యొకఁ డాపనిని మిక్కిలి నేర్పుతోఁ జక్కగఁ జేయునేమోయని నీకు భయము కలుగుచో నీవాపనికి నిర్విఘ్నపరిసమాప్తి గోరుచుండునట్లు నఱింపుచు నయ్యదిపాడయి పోవునట్లు నీవే చేయఁబూనుకొమ్ము. ఇది యొకజిత్తు.

సీ వైకపనిని నెరవేర్చుకొనఁదలచి యొకనితోఁ బ్రసంగించునెడఁ గొంతషఱకుఁ బ్రసంగించి, చెప్పఁదలఁచుకొన్నదానికంటె నెక్కుడుగఁ జెప్పచో నిలిపివేయునట్లు, హఠాత్తుగ విరమించుము. నీవట్లు నడుమ నిలిపివేసినందున వినువాఁ డెక్కువ మాతృరతగలిగి నీకార్యసాఫల్యమున కనుకూలించు ప్రశ్నములనడుగును, ఇది యొకజిత్తు.

ఒక విషయము నీవుగాఁ జెప్పినప్పుడుకంటె, నిన్నడిగి తెలిసికొన్నపు డెక్కువ చక్కగఁ బనిచేయునుగనుక సీ వైకవిషయమును జెప్పనపుడు వినువారి కాశపుట్టినట్లు నీమాకారమున కొక క్రొత్తవికారమును గలిగించుకొమ్ము. అప్పుడు వారే నీమాకారమున కేల యివింత మార్పు గలిగినదని నిన్నడుగుదురు. అప్పుడు నీవు చెప్పఁదలఁచుకొన్నదానిని జెప్పవచ్చును. ఇది యొకజిత్తు.

హృదయరంజకముకాని యొకవిషయమును సీవైకనికేఁ జెప్పవలయునెడ నావిషయమును దోలుత సూచనగా నొక యనామకునిచేఁ దెలిపింపుము. అప్పు డాతఁ డత్యాతృరతతో నావిషయమునుగూర్చి నిన్నడుగును. అప్పుడు నీవు విపులముగఁ జెప్పవచ్చును. ఇదియొకజిత్తు.

ఒకఁ డొకవిషయమును జెప్పఁదలఁచుకొనియుండి దానిబాధ్యతఁ దాను వహింపఁదలఁచుకొననిచో జను లిట్లరుకొనుచున్నారని యారంభించిచెప్పట యొకజిత్తు.

ఒక యుత్తరము వ్రాయనపుడు ముఖ్యముగ వ్రాయదలచుకొన్న విషయమునప్పుడు వ్రాయక యుత్తరము ముగించి, మఱచిపోయి ప్రస్తావనమున జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొన్న యొక యనవసరవిషయమును వ్రాసి నట్లు కట్టకడ వ్రాసినవాని నొకని నే నెఱుఁగుదును.

ఇట్లే యొకఁ డొకవిషయమునుగూర్చి యుపన్యసించుచుండి ముఖ్యముగఁ జెప్పదలచుకొన్న దాని విడిచివైచి కొంతదూరము ముందుకుఁ జొచ్చి మరల వెనుకకువచ్చి మఱచిపోయి జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొన్నట్లు విషయమును జెప్పటయు నే నెఱుఁగుదును.

ఒకఁ డొకవిషయమును గొంతటి కుపన్యసించునపుడు వినువారు నడుమహతాత్తుగఁ దన్నాగవలయునని కోరుకొనును. చేతిలో నొక యుత్తరముంచుకొని దాని నెదుటివారు చూడవలయునని కోరుకొనును. తా నదివఱ కలవాటగ నభినయించుచుండని క్రొత్త యభినయము నభినయించును. ఇట్లు సేయుటచే, దాఁ జెప్ప నిచ్చగించు నా విషయములనుగూర్చి యెకటివాడు తాముగఁ దన్నుడుగుదురు. ఒకఁ డనిన కొన్ని యనరానిచూటలను మఱి యొకఁడువిని వానిని నలువుర సమ్ముఖమున ననును. దానివలన మొదటివానికి కార్యసాఫల్యము కలుగును. ఎట్లైన నిరువు రొక రాణియొద్ద సచివపదము నభిలషించిరి. ఇరువురను బరస్పరమైత్రితో నుండిరి. రాజకార్యముచుగూర్చి యిరువురును గలిసి యాలోచించుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా నొకఁడు రెండవవానితో “ఈరాజ్యము బహుళపక్షచంద్రునివలె నానాటికి క్షీణించుచున్నయది. కావున నీరాణియొద్ద సచివపదమునొందిన లాభముండదు. నే నాయుద్యోగము నభిలషింపలేదు” అనెను. అప్పుడు రెండవవాఁ డీమాటలనే నలువురిలో ననెను. ఆమాటలు కణ్ణాకర్తిగా రాణిచెవులఁబడెను. అందువలన రెండవవాఁడు రాణియూగ్రహమునకుఁ బాఠ్రుండయ్యెను. మొదటివానికి సచివపదమబ్బెను. ఇట్లు సేయుట యొకకత్తు.

ఒకడు మఱియొకడు తనతోఁ జెప్పెనని యొకవిషయమును గొండఱితోఁ జెప్పను. అప్పుడు వినువా రా విషయమును నిజముగ ముం దెవరు ముచ్చటించిగో నిశ్చయింపజాలరు.

“ఈ (చెడు) పనిని నేనుచేయను” మొదలగువిధమున నొకడు తన్నుఁగుఱించి చెప్పకొను విషయే నితరులయందు దోషారోపణము చేయుట యొకజత్తు.

కొందఱు కొన్నికథలను నేర్చియుండి తా మొకరికిఁ జెప్పఁదలఁచు కొన్న విషయము మంచిదైనను చెడ్డదైనను దాని నొక కథయందుఁ జొనిపి చెప్పుదురు. ఇట్లు చెప్పటవల్ల వారి కాత్మసంరక్షణమును విను వారు దానిని సంకోపపూర్వకముగ గ్రహించి యితరులకుఁ జెప్పట యుఁ గలుగురు. ఇది యొకజత్తు.

ఒకడు తాను పొందఁదలఁచిన వ్రత్యుత్తరమిచ్చున ట్లేమట వానిని బ్రశ్నమడుగును. ఇట్లుడుగుటవలన నాతఁడు నిస్సందేహముగఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చును.

కొందఱు తాము చెప్పఁదలఁచుకొన్న విషయములను జెప్పట కెంతయో తడవు వేచియుందురు. ఎంతయోదూరముచుట్టి వత్తురు. ఎంతయో సంశయింతురు. వారి యోధ్వింతయుఁ బ్రశంసనీయము. ఆ యోర్పువలన వారి కెంతయుఁ బ్రయోజనముకద్దు.

నీ వైకనిని ధైర్యముతో హఠాత్తుగ నొకవిషయమును గుఱించి యడుగుమనేని యాతఁడు నిజమును మఱుఁగుపఱుపఁ దలఁచియుండినను నప్పుడు తప్పక నిజమునే చెప్పను.

ఇట్టి జత్తులు మఱియు నెన్నియోగలవు. ఇతరులయందుఁగలవా నిని బయలుపఱుప నుపకరించునుగావున నీ జత్తుల నెఱిగియుండనగు. ఒక దేశమున నీజత్తులమారులు బుద్ధిమంతులుగఁ బరిగణింపఁబడుటకంటె జనులకు హానంకాపదయండదు.

ఒక వ్యవహారమున కుండవలసిన ముఖ్యలక్షణము 'లెవ్వియో యీచుకయుఁ దెలియక చిక్కులు లేక ప్రవేశించుటకును ప్రవేశించిన తరువాతఁ జిక్కులు గలుగునెడ వానిలోఁ దగులుకొనక వెలుపలకువచ్చుటకును ననువగునట్లు వ్యవహారమును గల్పించుటయందు మాత్రము నేర్పుగలవారు కొందఱుందురు. అట్టి వారి నేర్పు మంచిచావశ్యగాని గదులుగాని లేక సులభముగ భోవుటకును వచ్చుటకునుమాత్ర ముపయోగపడుత్రోవలుమాత్రముగల యిల్లువంటిది. ఏమయినను సరేయని సాహసించి పనులుసేయువారు కొందఱుందురు. అయినచు బర్హవసానమునుబట్టిచూడ వారియుద్దేశము సమద్దేశముగ నేయుండును. కాని, యట్లే ప్రవర్తించితిని యడిగినప్పుడు వారు తగిన సమాధానములను చెప్పనేరు. వారి తరుల కాలోచనము చెప్పి వారిచే బనులు సేయించుటయందు నేర్పుగలవారిని యనిపించుకొనఁగోరుచు నిజాశక్తితవలన లాభము నొందుదురు.

X. వ్యవహారినిర్ణయము. Negotiating.

సాధారణముగా లిఖితరూపముగాకంటె వాఙ్మూలముగా నొకరితో వ్యవహారము జరుపుకొనుట మంచిది; తాను స్వయముగ వ్యవహరించుటకంటె నొకమధ్యవర్తిమూలముగ వ్యవహరించుటయు మంచిదియ, తాను మరలఁ బ్రత్యుత్తరమును బడయవచ్చునుగనుకను, నవసరమువచ్చినపుడు దానిని బయలుపఱుపవచ్చునుగనుకను, చెప్పనప్పుడితరులు తన్ను నడుచునడుచు నిలుపుదురన్న భయముగాని, కొంచెముకొంచెముగా చెప్పవలసినవచ్చు ననుభయముగాని లేక తాను తెలుపఁదలఁచుకొన్న విషయమునంతను బూర్ణముగాఁ దెలుపవచ్చునుగనుకను నుత్తరములగుండ వ్యవహారము జరుపుకొనుటయుఁ గొన్నిసమయముల

యందుఁ బనికివచ్చును. సాధారణముగాఁ దనకంటెఁ దక్కువవారితోఁ బ్రశంసించునప్పుడువలెఁ దనకు గౌరవము కలుగును గనుకను, దా నొకనితోఁ బ్రశంసించునపుడు వానిముఖలక్షణములను గనిపెట్టి యింక ను బలుకవలయునో యంతతో నిలువవలయునో నిశ్చయించుకొన వచ్చును గనుకను, తాను చేష్టవిషయమున నేమయినఁ బొరబాటున్న యెడల సవరించుకొనుటకుఁగాని, స్పష్టపఱుచుటకుఁగాని స్వతంత్రింప వచ్చునుగనుకను స్వయముగ వాగూపమున వ్యవహారమును జరుపు కొనుటమంచిది. మధ్యవర్తులను నియమించునప్పుడు జిత్తులమారులయి, యితరులు చేసినపనిని దాము చేసితిమని యెదిరి మెచ్చుటకుఁగాను యజ మానునకుఁ దృప్తి కలుగవలయునని తాముచేసిన గోరంతపనిని గొం డంతగాఁ జెప్పువారినిగాక ముక్కునకు సూటిగఁబోవువారిని దమకు నియమించినపనియం దభిరుచిగలిగి చేసి ఫలితార్థమును నమృతముగాఁ దెలియఁజేయువారిని నియమింపవలెను? ఇదియునుగాక యెవరెవరికే యేపనియం దభిరుచికలదో వారివారి నా యాపనులయందు నియోగిం చినయెడల వా రుత్సాహము కలిగి పనిచేయుదురుగనుక వారివారి నాయాపనులయందు నియోగింపవలయును. ఎట్లనః—ఎనుటివాని యందు నోషము కాననయ్యెనేని యదిదోషమని సహేతుకముగ వాని తో పాదించుటకు ధైర్యసాహసములు కలవారిని, ఏవిషయమునుగూర్చి యైన నెనుటివారితో సహేతుకముగఁ బ్రశంసించి వారి నొప్పించు పని యందు మోమోటమిలేక నిష్కల్తముగ మాటలాడువారిని, అన్య త్రవిచారించి జాగ్రత్తగఁ గనుగొనువిషయమున జిత్తులమారులను, నిం ద్యములగు పనులయందు మూఁళ్లును హేతువులకుఁ గట్టపడనివారును నగు వారిని, నియోగింపవలయును. నీవు నియోగించుపనులయం దది వఱకే నిపుణముగాఁ బనిచేసి యాపనిని నెఱవేర్చి యదృష్టవంతులను ప్రసిద్ధిపొందినవారిని నియోగించినచో వారివలనఁ గార్యసాఫల్యము

గలుగునను నమ్మకము మనకుండును గనుకను, వారు తమకష్టార్జితమగు ఖ్యాతికి నైల్యము కలుగునేమో యనుభయముతో వర్తింతురుగనుకను వారినే నియోగింపవలయును. ఒకరితో నొకవిషయమునుగూర్చి ముచ్చటింపదలచుకొన్నపుడు మొదటనే యావిషయమును దెలుపక యొకయప్రస్తుతాంశమునుగూర్చి ముచ్చటించుట కారంభించి క్రమక్రమముగఁ బ్రస్తావనమునఁ బ్రస్తుతాంశమునకు వచ్చినచో నెనుటవాని సనాయాసముగ నేమఱుపవచ్చును. కాని కొన్ని కేళలయం దీమార్గమునకు విరుద్ధమైనమార్గమే యుక్తిముగనుండును. మొదటనే, ప్రస్తుతాంశమును దాకునట్లు తీక్షణమైన ప్రశ్నమును హఠాత్తుగనడిగి యెదుటివాని నేమఱుపవచ్చును. అదివఱకే ప్రసిద్ధిఁగాంచినవారిలోఁగలఁ బ్రసిద్ధిఁ గాంచవలయునని పాటుపడువారిలో వ్యవహరించుట మిక్కిలి మంచిది.

తాను మొదట నెనుటివానికిఁ బగులు చేయవలసిగల్గుగా వ్యవహారలక్షణమున్నచోఁ దప్ప నెనుటివాఁడు తన్నుఁ బదులుచేయవలసినదని నిర్బంధింప నవకాశము కలుగకుండునట్లు యుండవలయును; ఎట్లనఁగా నెనుటివాఁడు తనకుఁ బనిచేసినతనువాత నింకనుఁ బనిముగియ లేదనియుఁ గొన్నిదినములయిన వెనుక మఱల నాతనితోఁ బనివచ్చుననియు నమ్మఁ బలికిన యెడల నాతఁడు సంతోషించి వెడలిపోవును; లేదా తాను పెద్దమనుష్యుడని నలుగురితోఁ బ్రఖ్యాతిగాంచినవాడయినయెడల నాతఁడు బదులు కొరక మే వెడలిపోవును. వ్యవహారినిర్ణయముయొక్కయుద్దేశము రహస్యములను బయలుపఱుచుట, యేదో యొకపని నెరవేర్చుట తమ నిజస్థితి నెంతగా మరుగుపఱుచుకొను వారైనను నెనుటివానియందు నమ్మిక కలిగినప్పుడును, పారవశ్యము కలిగినప్పుడును, పరాకునను, అవసరము కలిగినప్పుడును, తమ కేదయినలాభించునని యాశ కలిగినప్పుడును, సమయమునకు పాకు చిక్కునప్పుడును, తమ నిజస్థితిని

బయలుపడుచుకొందురు. నీవేనిచే బనిచేయుచుకొనఁదలఁతుమో వాని స్వభావమును వాని యలవాటలను నెఱిగి తదనుగుణముగ వానిని నడిపించి పనిచేయుచుకొనవలయును, లేదా వానియభిమతముల నెఱిగి వానిందీర్తునని వానికి నష్టకముకలిగించి పనిచేయుచుకొనవలయును. లేదా వానిలోపములఁ గని పెట్టి వానిని భయపెట్టి పనిచేయుచుకొనవలయును, లేదా వానిని మొట్టఁగలవారితో నీకుఁ బరిచయమున్నయెడల వారి మూలమున నధికారవ్రావ్యకముగా వానిచే బనిచేయుచుకొనవలయును. జిత్తులమారులతో వ్యవహరించునపుడు వారి యభిప్రాయములను నీ వెఱుంగుదువుగాని నీ హృదయమునువారికి వెలి బుచ్చుము. కష్టతరమైన వ్యవహారము తటస్థించినపుడు విత్తనములు చల్లుటయుఁ జేసుకొయుటయు నేక కాలమున జరుగవలయునని కోరువానివలె దొండరపడక వ్యవహారమును క్రమక్రమముగఁ బక్వమునకుఁ దేవలయును.

XI. ధనవ్యయము.

ధనము సంపాదించుట వెచ్చపెట్టకే. వ్యయమునేత శారవము నభిలషించియు, సత్కార్యాచరణమునందును, గానగు. స్వశరీరవ్యయమును, స్వధనవ్యయము నెల్ల స్వప్రాప్త్యర్థమగుచో యిట్టి స్వదేశోపకారార్థ మగునుగావున సాధారణవ్యయము సమయాధిక్యానుసారముగ నుండవలయును. తాను నిజముగనున్నదానికన్న నెక్కువ భాగ్యవంతుడని జనులు భావించులాగునను, భృత్యులమోసమునకు లోనుగాకుండునట్లుగను, వ్యయమాయమునకు లోపలనే యుండవలయునని యెఱిగి యొకఁడు తన స్థితికిఁ దగినట్లు సాధారణవ్యయము సేయవలయును. ఒకఁడు తన రాబడిపోబడికి సమానముగనుండవలయునని కోరు నెడిరాబడితర కర్వులు తన సంపాదనమున నగపాలుండునట్లు

సేయవలయును ; మఱియు సంపద్యద్విధి సభిలపించునేని మూడవ పాలుగ నుంఘజెల్లు. అత్యున్నతదశయందున్న వారు తమయున్నతస్థాన మునుండి యించుక దిగి తమ యాదాయవ్యయములను దాముగఁ బరికించుట యెంతయు నుత్తమకార్యము. అట్లు సేయుటవలన వారియాధి క్యమునకుఁ గొంత రానేరదు ; కాని, యొక్కపాలుమాలికవలన మాత్రమేగాక తా మట్లు లెక్కచూచుకొను నెడ నాదాయమును మీటి వ్యయమున్నచో విచారములపాలుగావలసివచ్చునేమో యచు సందేహమువలనఁగూడ వారట్లుసేయరు. చక్కగఁ బరికించి చూచినంగాని వైద్యుఁడు వ్రణమును గుమర్పజాలఁడు. తన వ్యవహారమును దానుగ నెంతమాత్రమును జూచుకొననేరనినాడు నప్పుడగినవారి నాకార్యమున వియోగింపవలయును; మఱియు, వారు ప్రాతపడి యజమానుని స్వభావము నెఱిగినవారగుటచే నిర్భయముగ మోసము చేయుదురుగావునఁ గొలఁదికాలముననే వారిని దీసివైచి యాస్థానమునఁ గ్రొత్తవారి నుంచుచుండునది. తన వ్యవహారమును దాను దఱచు చూచుకొనుచుంటుకు వీలుపడనివాడు తనవ్యవహారమును వేటువేటు తెగలుగా విభజించి తెగకింతింతయని ధనము నేర్పాటు సేయవలయును. ఒకఁ డొకవిషయమున నధికవ్యయము సేయునేని వేటొండు విషయమునఁ దక్కువగ వెచ్చ పెట్టినది. ఎట్లన గృహనిర్మాణమున నధికవ్యయము గావించు నాతఁ డశ్వశాలకై యల్పవ్యయము సేయవలయును. భోజనమానకై యధికవ్యయముసేయు నాతఁ డుడుపులకై తక్కువ వెచ్చపెట్టవలయును. అట్లుగాక యన్నివిషయములయందు నధికవ్యయ మొనరించు నాతఁ డచిరకాలముననే దరిద్రుడగుటతప్పదు. ఋణముఁ దీర్చుటకుఁ దనయాస్తిని విక్రయింపవలసివచ్చునపు డవసరపడి విక్రయించుటయుఁ జనదు, చాలకాల మూరకుంటయుఁగూడదు. ఏలయన, నవసరపడి విక్రయించుచో నావస్తువపుడు వెలపోకపోవుటచే నాతఁడు నష్టమున కన్యవలసి

వచ్చును, చాలకాల మూరకుంటచే నప్పుపై వడ్డి పెరిగిపోవును. మఱియు నట్లవసరపడి విక్రయించు నాతఁ డప్పటికష్టములు తప్పినవికావున తనపూర్వపుఁ జెడుత్రోవకు మరలవచ్చును. కావున నవసరపడక కొంచె కొంచెముగ ఋణముఁ దీర్చుకొను నాతఁడు మితవ్యయమునకలవాటుపడి తనస్వభావమును దనసొత్తును జక్కబఱుచుకొనును. అభివృద్ధి గావించు కొనుటకు సొత్తుగల యాతఁ డల్పవ్యయముల నేవగింపజనదు. అల్ప పంపాదనముల కొడబడుటకంటె సాధ్యమయినంతవఱకుఁ దగ్గించుకొని యల్పవ్యయములునేయుట యమర్యాదాపాదకముగాదు. శాశ్వతముగ నుండుకాత్యములకై వ్యయమునేయ నారంభించుటకు ముందుజాగ్రత్తతో దూర మాలోచింపవలయును. మరలమరల రానివిషయములకై (రాజుపట్టాభిషేకము మొనలయినవి) సంతోషపూర్వకముగ నెక్కుడు వ్యయమునేయనగు.

XII. గ్రంథపతనము.

గ్రంథపరిశోధనము హృదయానందముచు, బ్రఖ్యాతిని, సామర్థ్యమును గలిగించును. తత్పరిశోధనమువలన నేకాంతవాసమున నున్న పుడు మనస్సంతోషమును, నొకనితోఁ బ్రసగించునపుడు ప్రఖ్యాతియు, వ్యవహారములను జక్కగ జరిపించుటయందును వానింగూర్చి సరియైన యభిప్రాయమును గలిగించుకొనుటయందును, సామర్థ్యమునుగలుగును. ఏదో యొకవ్యవహారశాఖయందనుభవముగలవారు తమ యధికారుల యాజ్ఞ ననుసరించి వాడుకచొప్పునఁ బనులు జరిగించుచు వానియందలి వివిధాంశముల నొకదానితరువాత నొకదానినిఁగా విచారించుచుండు లే గాని యిది యిట్లేలచేసితి ననఁ జెప్పనేరరు. వ్యవహారముయొక్క యన్ని శాఖలయొక్క లోఁతువాతులను జక్కగ నెఱిగిన మేధావులయినచోఁ

బరిపూర్ణములగు నేర్పాటులను గావించుటయు నూత్నపద్ధతులను గని
 పెట్టుటయు, వివిధాంశములను క్రమానుసారముగ సవరించి యొకసంపూ
 ర్ణమయిన యేర్పాటు గావించుటయు గలుగును. ఏదో యొకయుద్దేశ
 మును నెరవేర్చుకొనుటకు సాధనముగను, జీవితకాలమునఁ దచకుఁగల
 విధాయకకృత్యముల నొనర్పఁ జేయుండుటకును నొకఁడు విద్యాసంపా
 దనము గావింపవలయునేగాని తన కవశ్యకర్తవ్యములగు తొక్కికవ్యవహా
 రముల నెల్ల నుజ్జగించి కలకాలము విద్యాభ్యాసముననే యుండఁజనదు.
 అయ్యది సోమరితనము, ఘనత రాజేడి నిజసాంశీతీప్రకర్ష మతివిస్తార
 ముగ నొరుల కెఱుకపఱుచుట నటనము. ఆయది వాని నిజస్థితిని బయలు
 పఱిచి వానికి మానభంగము గావించును. విద్యావిధుల ననుసరించి
 విషయవిచారణము చేయుట పంశీతుని మతము. ఆయవిప్రకృతినిఁ జక్క
 బఱుచును. అనుభవమువలనఁ జక్కబఱుపఁబడును. ఒకనికిఁ దాముగ
 గలిగిన సామర్థ్యములు తాముగ మొలచిన మొలకలవంటివి. మొల
 కల యభివృద్ధికై దోహదకర్తయైనవశ్యకమయినట్లు తత్సామర్థ్యముల
 కును విద్యాసంపాదనమువలన దోహదకర్తయవశ్యము జరగవలయును.
 విద్యాసంపాదన మనుభవబద్ధమయినచోఁడప్పు, సతినాధారణవిధులను
 దెలుపును. వంచకులు విద్యాసంపాదనమును దూషింతురు. బేలలు
 దానిని మెచ్చుకొందురు. బుద్ధిమంతులు దానిని వాడుకకుఁదెల్తురు.
 ఒకఁ డన్నివిధ్యులను బూర్ణముగ నభ్యసించి యుండవచ్చును. అయిన
 నా యభ్యసించినవానిని వాడుకలోనికిఁ దేలేకపోవచ్చును. అభ్యసించిన
 వానిని వాడుకలోనికిఁ దెచ్చుటకు నేత్రాకవిధమైన బుద్ధి కావలయును.
 యుక్తాయుక్తవివేచనజ్ఞాన మలవఱుచుకొనవలయుననియే గ్రంథములను
 జదువుముగాని, గ్రంథకర్తయగునన్న దానిని గాఢనుటకును, గ్రంథకర్త
 యగునన్న దాని నగునని గ్రుడిసెమ్మకము గలిగించుకొనుటకును, బ్రసం
 గించుటకు విషయసంపాదనము చేయుటకును జదువకుము; కొన్నిపుస్త

కము లూరక రుచిచూడఁదగినవి. కొన్ని మ్రుంగఁదగినవి. కొన్ని నమలిమ్రుంగి జీర్ణించుకొనఁ దగినవి. అనఁగాఁ గొన్నిపుస్తకము లూరక శాఖాచంద్రమణముగఁ జనువఁదగినవి. కొన్ని సంపూర్ణముగఁ జనువఁ దగినవికాని శ్రద్ధతోఁ జనువ నక్కఱలేనివి. కొన్ని యత్యంతశ్రద్ధతో సంపూర్ణముగఁ జనువఁదగినవి. మఱియుఁ గొన్నిగ్రంథము లొకనిచే జదివించుచు నొకనిచే ముఖ్యభాగముల నెత్తి వ్రాయించుచుఁ దా నూరక వినుచు నుండఁదగినవి. కాని యంతిగఁ బ్రాముఖ్యము వహిం పని విషములనుఁగూర్చియు సాధారణగ్రంథములను గూర్చియు నట్లు సేయ వలయును. అట్లు సేయనిచోఁ గాఁచి నడియఁబోసిన యనఁగా నొకటి రెండుతూతులు చదివిన పుస్తకములు కాఁచి వడియఁబోసినయుదకమువలెనే మరలఁ జనువుటకు రుచిహీనములుగ నుండును. చమ్రుటవలన విషయ పరిజ్ఞానముగలుగును. సంభాషించుటవలన నమయస్ఫూర్తి యలవడును. వ్రాయుచుండుటవలన నిశ్చితాభిప్రాయములుగలుగును. కావునఁ గొంచె ముగ వ్రాయువాని కెక్కువ జ్ఞాపకశక్తి యుండవలయును. కొంచె ముగఁ బ్రసంగించువానికి నమయస్ఫూర్తి యెక్కుడుగ నుండవలయును. కొంచెముగఁ జదువువానికిఁ దనకుఁ దెలియనిది తెలిసినట్లు నటించుశక్తి యెక్కుడుగ నుండవలయును. చరిత్రవ్రతనమువలన బుద్ధిమంతుడగును. కావ్యపరనము బుద్ధికుశలతఁ గలిగించును. గణితశాస్త్రము బుద్ధిసూక్ష్మ మును గలిగించును. ప్రపంచవిషయకజ్ఞానము (Natural philosophy) తదేకధ్యానము గలిగించును. నీతివిద్య (Moral philosophy) గాంభీర్య మును గలిగించును. తర్కాలంకారశాస్త్రములు వాదనైపుణ్య మల వఱుచును. అభ్యాసము కాలక్రమమున సహజమగును, తగినపరిశ్రమము వలన దొలగించుకొన ననువుపడని రుజులు శరీరమున లేనట్లు యుక్తపర నమువలనఁ దొలగించుకొన ననువుపడని యాటంకము లెవ్వియు జ్ఞానేంద్రియమునందు లేవు. గుండ్రాట మాడుట బీజములకును, పక్కెరగుండె

కాయ (Kidneys) కును జాలమంచిది. బాణప్రయోగము తొమ్మనకును శ్వాసకోశములకును మిక్కిలి మంచిది. నడక కడుపునకు మంచిది. అగ్నిరోహణము తలకు మంచిది. ఒకనిబుద్ధి నిలుకడగలది కానియెడ నాతఁడు గణితశాస్త్ర మభ్యసించవలయును. ఏలయన నాగణిత సిద్ధాంతములయందు పాని మనసు నిలుకడ గలిగియుండవలయును. అటు నిలువనిచో సిద్ధాంత మేరుపడదు. మరల నారంభింపవలసివచ్చును. ఒకని బుద్ధి విషయతారతమ్యము గనుగొననేరని దైనచో నాతఁడు పాఠశాలలోపాధ్యాయులనుజూచి నేర్చుకొనవగు. ఒకని బుద్ధి కొకవిషయమునుండి వేఱొకవిషయమునకు శీఘ్రముగఁబోవు చురుకుఁదనమును నొకవిషయమును సిద్ధాంతీకరించుటకు వేఱొకవిషయమును నిదర్శనముగ నుదాహరించు చురుకుఁదనమును లేనిచో నాతఁడు న్యాయవాదులతో సాంగత్యము సేయఁజనును. కావున నొక్కొక మనోదోర్భల్యమును జక్కబఱచుటకుఁ దదనుకూలమయిన యొక్కొక దివ్యౌషధము తప్పక యుండును.

XIII. స్తోత్రము.

స్తోత్రము సాజన్యప్రతిబింబము. ప్రతిబింబముయొక్క యాకార మాప్రతిబింబము నగపఱచిన యద్దములయొక్క స్వభావము ననుసరించి యుండునట్లు స్తోత్రస్వభావమును దత్పాఠకప్రకృతి ననుసరించియుండును. సామాన్యజనులు నిక్కపు సుజనులనుకంటె వేషగాండ్రనే సాధారణముగ బొగడుచుంట పొనఁగుచుండునుగనుక వారి స్తోత్రము లబద్ధములును నిర్దేశములునునగు. సామాన్యజనులు సుజనుల యనేక సుగుణములను గనిపెట్టనేరరు. వారి కొకనియందలి కనీసపు సుగుణములు

స్తోత్రార్థములగును. మధ్యమగుణములు వారి కక్కజ మొనఁగును. ఉత్తమగుణము లించుకయు వారికి దృగ్గోచరములుగావు. వేషము లును దంభములను వారికి మిక్కిలి యుపకరించును. కీర్తి బరు వైనవస్తువులను ముంచివైచి తేలికవస్తువులను బైకిఁ దేల్చునదివంటిది. యుక్తాయుక్తములను గుఱ్ఱఱుగు నుత్తమస్వభావులనుండి పొగడిక బయలు వెడలు నేని యాయది మృగనాభిమలయజముగోనగుపరిమళవస్తువులవంటిది. అయ్యది నలుదెసల వ్యాపించును. అంటుకొన్నచో సులభముఁబోవును. పుష్పపరిమళముకంటె మృగమదసారభ మెక్కుడు కాలముండునుగదా ! సందేహాస్పదములగు కృత్రిమస్తోత్రములు చాలయుండును. కావున వాని విషయమున మెలకువ గలిగియుండనగు. ఒకఁడు సాచూన్యముఖస్తుతిపాఠకుఁడయినచో నాతఁ డందఱకును సమముగ నన్వయించు కొన్నిస్తోత్రపాఠములను వల్లించుకొనియుండును. అతఁడు నేర్పరియయినచో నెమటివాని చిత్తవృత్తిని జాగ్రత్తతోఁ గనిపెట్టియుండును. ఒకఁ డించుక యాత్మస్తుతిఁ గావించుకొనునేని యానేర్పరి యది యయదనని వదిలొనుగ ముఖస్తుతి యొనర్చును. తులువయగు ముఖస్తుతిపాఠకుఁడగు నెడఁ దనముఖస్తుతులమూలమున, దనయందన్నియు నవగుణములేగాని సుగుణమొక్కటియు లేమి నేఱిఁగి సిగ్గుపడియున్నవాఁడు సయితముఁ దనయందన్నియు సుగుణములేగాని మగ్గణ మొక్కటియు లేదనుకొనునట్లు చేయును. కొందఱు రాజులను, గొప్పవారిని, వారికి జరుపవలసిన మర్యాదల ననుసరించి వారికి హితభాధ సేయవలయునను నమద్దేశముతో స్తుతింతురు. ఆరాజు లట్టి గుణములుగలవా రనుటగలన నట్టిగుణములను గలించుకొనవలయుననివారనినట్లు మనము గ్రహింపవలయును. కొందఱి తరులకు వానియెడ సమాధాన గలిగించి వానిని బాడుచేయవలయునను దురుద్దేశముతో నెకనిని వినుతింతురు. మనకు గిరొళ్ళతువులు మనలను వినుంచువారు. ఒకఁడు సమద్దేశము

తో నొకనింగూర్చి పలికెడు సాగర గా స్తోత్రవాక్యములు మేలుసేయును. ఒకఁ డుదయముననే లేచి తనవిశ్రాంతినిగూర్చి యున్నైచ్చస్వసంబునఁ బలికెడు స్తోత్రవాక్యములు శాశ్వతవాక్యసంకాశములని యక మహానుభావుఁడు వలికినదియెంతయు సత్యము. మన మొకని సత్యక్షిగాఁ బొగడునెడ నితరులు మన మనినవి యబద్ధములనిచాటి యసూయాగ్రస్తులయి నుచల సేవగొనుదు. కొన్నిసమయములయందుఁ గక్క, నొకనిగుణసంపత్తిని బొగడుట యుత్తమమేముగాదు. నిష్కళంకమయిన సౌజన్యము తో నొకని యున్యోగముచుగాని వ్యాపారముచుగా నీ వినుతించుచును.

XIV. శౌరవము, ప్రఖ్యాతి.

ఒకఁడు శౌరవమును సంపాదించుకొనుట యన నత్యుక్తిగాఁగాక తన సుగుణసంపదను యోగ్యతను నొకరికి వెల్లడిసేయుటయ. కొంత యు శౌరవమును బ్రఖ్యాతియు రావేడి కార్యములొనర్తురు. సాధారణముగ నట్టివారినిగూర్చి జనులపైకి విస్తారముగఁ జెప్పుకొందురు, కాని లోపల సంతగ నక్కఱంపడదు. మఱి కొందఱు తమ సుచరిత్రము నొరులకు చగపఱచుకొనుటవల్ల దానిని మఱింత యంధకార గ్రస్తము గావించుతురు. అందువలన వారికిఁ గలుగవలసిన ప్రఖ్యాతియుఁ గలుగదు. అంత నఱకెవ్వఁడు బ్రయత్నముచేయనట్టిగాని, ప్రయత్నించి పరిత్యజించినట్టిగాని, యంతగఁ బ్రఖ్యాతిపాత్రము కానట్లుసేయఁ గలిగినట్టిగాని యొక పని నొకఁడు సేయునేని యాతిఁడు, పడుగురిలోఁ బడునొకఁడవవాఁడయి యతి కష్టసాధ్యమగుకార్యము కొనర్చినప్పటికంటె నెక్కుడుప్రఖ్యాతికిఁ బొత్తుండగును. ఒకఁడు కొన్నిటివలనఁ గొంతఱును మఱి కొన్నిటివలన మఱి కొంతఱును గా నుండఁచు సంతోష మెట్టి మెట్టి పనులనుమాన్చి

శౌరవము, ప్రఖ్యాతి.

చేయుచుండునేని యాతఁ డందఱివలనను నెక్కుఁడుగఁ బొగడఁబడును. ఒకఁ డొకపనియందుఁ బ్రవేశించినపు డాపనిని జక్కగ నెరవేర్చి సంపాదించుశౌరవముకంటె నెక్కువగఁ గలుగు నవమతి నాపనిని నెరవేర్చఁ జాలక కలిగించుకొనునెడ నాతఁడు తనశౌరవమును జక్కగఁ గాపాడుకొనఁజాలఁడు! ఒక వజ్రమును మఱి యొకవజ్రముతో రాపాడించి చెక్కునపు డావజ్రము పలకలుతీటి మిక్కిలి ప్రకాశించు నట్లుకఁ డతి నిపుణముగఁ జేయుచుఁ బేరుసంపాదించుకొన్న పనియందు నీవు ప్రవేశించి వాని కన్న నెక్కువ నిపుణముగను నెక్కువ చక్కగను నాపనిఁ జేసి ముగింతువేని వానికిఁ గలిగిన ప్రఖ్యాతి యతీతీఘ్రముగ నీకుఁ గలుగును. వివేకముగలవారయినచో నీపరిజనుల తోడ్పాటువలనను నీకుఁ బ్రఖ్యాతి గలుగును. శౌరవమునకుఁ గుప్తగోగము వంటిదియగు ననూయ నొకఁడు తన యుద్దేశములను స్పష్టముగ నందఱకును దెలియఁజేయుటవలనను, యోగ్యతకేగాని ప్రఖ్యాతి నభిలషింపకుంటవలనను, తనకు జయము సేకురునెడ నయ్యది దైవానుగ్రహమువలనను నదృష్టమువలనను గలిగినదనియేగాని నిజసామర్థ్యమువలనఁగలిగినదని యెంచకుంటవలనను నణఁచివేయవచ్చుచు. రాజశౌరవక్రమపద్ధతి వక్ష్యమాణక్రమానుసారముగ నుండును;— రోములను (Romulus) సైరస్ (Syrrus), ఆటోమను (Ottoman) లోనుగాఁగల రాజ్యసంస్థాపకులు మొదటి తెగవారు. లికర్గసు (Licurgus.) జస్టినియను (Justinion), ఎడ్గారు (Edgar) లోనుగాఁగల ధర్మశాస్త్రవిధాయకులు రెండవ తెగవారు. వీరి యనంతరమునను వీరి విధులే చెల్లుచుండునుగనుక వీరికి నిరంతరపరిపాలకులనియుఁ బేరు. అగస్తసు సీజరు (Augustus Caesar), వెస్పేషియానసు (Vespaianus) అరిలియానసు (Aurilianus), ఇంగ్లండు దేశపురాజయిన యేడవ హెన్రీ (King Henry VII of England) లోనుగాఁగల విమోచకులు మూడవ తెగవారు. విమోచకలహముల నణఁచినవారును, క్రూర రాజులనుండియు

దాన్యమునుండియుఁ దమ దేశములను విడిపించినవారును. సకారవములగు యుద్ధములయం దసహాయశూరులయి ప్రజలపక్షమున యుద్ధములు చేసి తమదేశమునకు వ్యాప్తి గలిగించువారు నాలవ తెగవారు. దేశమునకు జనకప్రాయులయి న్యాయపరిపాలన మాచరించినవా రై నవ తెగవారు. ఈకడపటి రెండు తెగలవార సంఖ్యాకులుగనుటచే నిదర్శనముల నవసరములు. ఇతఁఁ బరిజనకారవ క్రమ మిట్లుండును;—తమ యేలికలకు దక్షిణహస్తప్రాయులును విశ్వసనీయులునయి వారి కష్టములను బంచుకొనువారు మొదటివారు. గొప్ప యుద్ధములయి రణరంగములయం దేలికలకు మహిమకారము లొనర్చువారు రెండవవారు. తమ రాజులకూరట గలిగించుచుఁ బ్రజల క్షేతిహానియుఁ జేయకయుండువారు మూడవవారు రాజులయొద్ద గొప్పయుద్వోగములను సంపాదించి తమ విధాయకకృత్యములను నై పుణ్యముతో నెరవేర్చుచుండువారు. నాలవ వారు రిగులసు(M. Regulus)వలెను, ఇద్దఱు డిసియసుల(The two Decili) వలెను స్వదేశార్థము ప్రాణపరిత్యాగ మొనర్చికొనుట యత్యుత్తమ కారవాచనము. ఈకారవ మండఱకును గలుగనేరదు.

XV. ఆశ్రితులు, నిత్రులు.

ఒకని కాశ్రితులసంఖ్య యెక్కువయైనకొలఁది వారినిభరియించు సామర్థ్యము తక్కువయగునుగావున నెక్కువ వెచ్చము గలిగించు నాశ్రితులు కోరఁదగినవారుకారు. ఎక్కువ వెచ్చము గలిగించువారనగ ధనవ్యయము సేయించువారుమాత్రము కాదు యజమానునిప్రాణము విసిగించువారును, ఉద్వోగములకై పీడించువారును సగురురు. సామాన్య శ్రితుల సుగ్రహమును, సిఫారసులను, ఆపకలనుండి రక్షణమునుగాక వేణెద్దియుఁ గోరఁజనదు. జగడగొండులగు నాశ్రితులు జమకు వేణొక

నియెడఁ గలిగిన యత్నప్తినిబట్టియేగాని నిక్కంపుటనురాగమునుబట్టి యొకనిం జేరరుగాన నట్టివారి నధములనుగా నెంచనగు. ఇందువలననే సాధారణముగా గొప్పవారికిఁ బరస్పరము తప్పభిప్రాయములు కలుగుటను మనము తఱచు చూచుచున్నారము. ఇట్లే స్తోత్రపాఠకులగు ననుచులు రహస్యమును దాచలేక కార్యమును జెఱతురు గనుకను తమ యొడయని కౌరవము నితరులకుఁ జాటిచెప్పి వారి కనూయ గలిగింతురు గావునను వారునననుకూలురేయగుదురు. తామున్నయింటిరహస్యముల నెఱింగి వాని నితరులకుఁ దెలుపుచుఁ జారకృత్య మొనర్చు నపాయక రానుచరులు కొందఱుండును. అయిననువా రట్లే యితరులగట్టు నెఱింగివచ్చి చెప్పుదురుగనుకను గార్యతంత్రజ్ఞులు గనుకను వారు ప్రేమింపఁ బడుచునేయుండురు. ఒక గొప్పవాఁ డనునరించినవృత్తి నే యనునరించి యాతనిఁగొల్చుట (ఒక సేనానాయకుని పై నికుడుగఁ గొల్చుట) మంచి దొరతనపు పద్ధతి కనుకూలమయినది. మఱియు రాజులేలు రాజ్యముల యందుఁ జక్కగఁ బరిగ్రహింపడునది. కాని యాకొలు వతివిస్తారమైన యాడంబరమును బ్రజానురాగమును దేవురించుటను గలిగియుండఁగూ డదు. అన్ని తెగలవారియందును సౌజన్యమును యోగ్యతను గలిగించు మెలఁకున నెఱిగినవాఁడువలె నొరులచే ననునరింపఁబడుట యత్యుత్తమమును మర్యాదాపాదకమునునగువృత్తి. ప్రజ్ఞావిషయమున నధిక తారతమ్యము లేనియెడ నధిక ప్రజ్ఞాన్వితునికంటె జల్లర వ్యవహారముల నెఱిగినవానికే యుద్యోగమిచ్చుటమంచిది. కొన్ని సమయములయందు గుణసంపద గలవారికంటెఁ జురుకుదనముగలవా రెక్కుడుగఁ బనికివత్తురు. దొరలు దొరతనమునగును నందఱియెడలను సమానాదరణము నగపఱుచుటమంచిది. కొందఱియెడఁ బక్షపాత మగపఱించినచో దాన వారు గర్విష్టులగుటయు నితరులు తమకు సమానాదారణము కలుగదయ్యె నని యత్నపి వహించుటయుఁ గలుగును. న్యాయవిరుద్ధముగా, గొం

దట్టియెడలఁ బక్షపాత మగపటపగోరినయెడల గుణవంతులగువారలఁ గొందఱ సేరుకొనవలయును. అట్టియెడఁ బక్షపాతలూఢమును బొందిన వారు కృతజ్ఞులుగ నుందురు ; తదితరు లెన్నటికైనఁ దమకును దల్లాభము గలుగఁగలదను నాశచే శ్రద్ధతోఁ గొలుతురు. కాలక్రమమున నితరులనుగూర్చి కూడనట్లే యభిప్రాయపడఁచలసివచ్చునుగనుక నెన్నఁడు నొకనింగూర్చి మొదటనే సర్వోత్తముఁడనియు సర్వజ్ఞుఁడనియు నభిప్రాయపడఁజనదు. ఎన్నఁడు నొకఁడు వేఱొకఁడు చెప్పునట్లు వ్రవర్తింపఁ జనదు. దానివలన వాని దౌర్బల్యము వెల్లడియగును. అపకీర్తికిని, నిరాపనిందలకును నెడముగలుగును. ఎట్లన జనులువాని యెఱుఁగ ననకున్నను వాని కావులయినవారితోఁ బ్రస్తాపించి వానిగౌరవమునకు హాని గలిగింతురు. అట్లే పలువురచే నీడ్వబడుట హైన్యము. ఒకయాట యొక్క నిజస్థితి నాయాట యాడినవారికంటెఁ బయునుండి చూచునా రెక్కుడు చక్కగఁ దెలిసికొనునట్లుగను పర్వతమును దానిపైనున్నవారి కంటెఁ గ్రిందనుండువా రెక్కుడు చక్కగఁ జూచునట్లుగను నొక వ్యవహారముయొక్క నిజస్థితి నావ్యవహారమునందున్న వారికంటెఁ బయునుండి చూచుచుండువా రెక్కుడు చక్కగఁ దెలిసికొందురు. కావున నెన్నఁడును గొందఱు స్నేహితుల యాలోచనమును బరిగ్రహింపవలయును. ఈకాలమున నిక్కంపు స్నేహమనునదియేలేదు. అసమానులయందుఁ గొంతవఱకున్న నుండవచ్చునుగాని సమానులయం దెంతమాత్రమును లేదు.

ఒకఁ డాదృష్టవంతుడగుట కనుగ్రహము, సమయము, కొందఱి చావు, తననుగుణముల నితరుల కెఱుకపఱచుట కనువైన యదనులో నగు పైవిషయములు చాలవఱకు సాయమొనర్చుననుట నొప్పుకొనక తప్పదు. ఒకని యదృష్టము యొక్కసోతయచ్చు వానిచేతిలోనేయున్నది; అనఁగ నదృష్టవంతుడగుటకు వాని తెలివి తేటలు ప్రధానోపకరణములు. తనయదృష్ట గృహనిర్మాణమునకుఁ దానె వడ్లంగియని యొక కవియన్నది యెంతయు సత్యము. వెలుపలికారణములలో తఱుచు సరిభవించునది యొకనిదోషము వేఱోకని యదృష్టమగుచుండుట. ఒకఁడు, మఱి యొకఁడు తప్ప చేసినప్పుడువలె హఠాత్తుగ భాగ్యవంతుడగుట మఱి యెన్నఁడును నటస్థింపదు. ఒకసర్పము వేఱొకసర్పమును మ్రింగినపుడే మహాసర్పమగును. సత్యక్షమున నలువురకు నగపడుచుండు గుణము లొకనికిఁ బొగడికలఁ దెచ్చును. ఒరుల కగపడక దాగియుండుగుణము లదృష్టము నిచ్చును. ఈదాగియుండు గుణము లొకఁడు తననిఁస్వభావమును దెలుపుపద్ధతులు. ఈయవియనామకములు. ఒకనియొక్క స్వభావమున నాటంకములుగాని మూర్ఖపుఁ బట్టుగాని లేక మనసుయొక్క చక్రము లదృష్టముయొక్క చక్రమాల ననుసరించి తిరుగుచుండునపుడు “సరసశాఖ్య”మనెడి పదము కొంతవఱకా యనామకగుణములను స్పష్టంపఱచును. ఒక మహానుభావుఁ డొకప్రభువునుగూర్చి “యాతఁ డెచ్చట జన్మించిననేమి యాతఁడు భాగ్యవంతుడగుటకు వలయునంత శరీర దార్ధ్యమును మనోదార్ధ్యమును గలిగియున్నాడనిచెప్పి “యాతఁడు సర్వంకష మనస్సుగలవాడని నొక్కి చెప్పినాడు. కావున నొకఁడు తీర్థముగ నైత్యోజ్ఞాచునేని యదృష్టమును జూడఁగలడు. ఏలయన

నాయకృష్టదేవత గ్రుడ్డిదైనను జను లామెను జూడఁగలరు. అపృష్టము యొక్కనూర్గము, విజివిడిగాఁ గానరాక యొక్కటిగాఁగూడి వెలుతురు నిచ్చు నక్షత్రరాశి వంటిది. ఒకఁ డపృష్టవంతుడగు వాని యందొరుల కించుకయు దృగ్గోచరములుగాని గుణములును సామర్థ్యమును దప్పక యుండును. ఒకఁ డాలోచించని యీపై గుణములలో నిటవీడేశస్థులు కొన్నిటిని గ్రహించిరి. తానుచేయు నేపనియందును విఘ్నమును బొందని యొకనింగూర్చి వారు ప్రస్తావించునపుడు వాని యితరగుణములలో బేల తనమునుగూడఁ జేర్చి చెప్పుదురు. కొంతవఱకు బేలగనండు ఈయు సతివస్తారముగ యోగ్యతను వహింపకుండుయనను నీగుణవ్యయముకంటె నదృష్టవంతుడగుట కుత్తమగుణము లొకనియందుండవు. కావుననే స్వదేశాభిమాన మెక్కుడుగ వహించువారును బ్రభువులును నెన్నడు నదృష్టవంతులుగ నుండలేదు. ఉండఁజాలరు. ఏలయన తన యాలోచనములను వెలిబుచ్చు నాతఁడు స్వతంత్రించి యేకార్యమును జేయనేరడు. అతిశీఘ్రముగ నలవడిన భాగ్యమొకనిఁ దెంపరిగను జిత్త స్వాస్థ్యము లేనివానిగను జేయును. కష్టార్జితమగు విత్తము సమర్థునిఁ జేయును. ఆమె కన్నకూతుళ్ళగు నమృతముకొఱకును, బ్రఖ్యాతికొఱకు ననునయెడల నదృష్టపుడేవిని గౌరవింపవలసినది. ఏలయన నామె తన ప్రథమపుత్రిక సొకని లోపలను ద్వితీయపుత్రికను వాని విషయమయి యితరులయందును బెంచుచుండును. బుద్ధిమంతులందఱును నితరులు తమ్ముఁజూచి యసూయపడకుండునట్లు తమకుఁగల సుగుణసంపద దైవానుగ్రహమువలనను, అదృష్టవశేషమునను దమకుఁ గలిగినదని చెప్పుకొందురు. అట్లు చెప్పుకొనుటవలన వారాసంపదను మఱింత చక్కగఁ బొందఁగలరు, తన పైవారికి ఖోబరియుండుట యెన్నడు నొకనియందుఁ గల యాధిక్యమును దెలియఁజేయును. నీజరు తుపానునందుఁ దగులు కొని యోడనడపురానితో నీవు నీజరును వాని యదృష్టమును దీసి

కొనిపోవుచున్నాడ"వనెను. సిల్లాయను సతఁడు 'గొప్ప' యనుబిరుదును తిరస్కరించి 'యదృష్టవంతు'డను బిరుదును వహించెను. తమకుఁ గలుగు విజయములు తమబుద్ధిచాతుర్యమువలనను, దమ వ్యవహారనైపుణ్యమువలనను దమకుఁ గలిగినవనుకొనువారు తుటత్తుడ కదృష్టహీనులుగ నస్తమింతురు. ఎఢినియూ దేశస్థుఁడయిన టిమోతియసను సతఁడు (Timotheus) తాను చేసినకార్యములనుగూర్చి తనదొరతనమునకుఁ జెప్పనపుడు తఱచు "ఈకార్యమిం దదృష్టదేవత నాకేమియుఁ దోడ్పడలేదు." అనుచుండువాఁడు. ఇట్లు ప్రతాపోక్తులు వల్కినతరువాతఁ జేయఁ దొరకొన్న యేకార్యమునందు నాతఁడు విజయమును జెందఁడయ్యె. పూటార్కను సతఁడు (Plutarch) టిమోలియను (Timoleon) యొక్క భాగ్యమును, ఎజసిలాను (Agesilaus) యొక్కగాని, ఎపమినండాను (Epaminondas) యొక్కగాని భాగ్యముతో సరిపోల్చి చెప్పనపుడు కొందఱిభాగ్య వితర కవీశ్వరులపద్యములకంటె, నిమ్నస్థలమునకు నదీజలము వలె, సులభముగ జారుచుండు హోమరనుకవీశ్వరునియొక్క పద్యములవలెనుండునని చక్కగఁ జెప్పినాఁడు.

XVII. అనుమానము.

తలఁపులయం దనుమానములు పక్షులయందు గల్బిలములవలె టివి; గల్బిలము లనయముఁ బవలిరులసంధికాలమునఁ జరించును. అట్లు లే యనుమానములును దెలివి దెలివిలేముల సమ్మేళనమునఁ గలుగఁను. వాని నణఁగఁ ద్రొక్కనగు; లేనిచో వెలిపుచ్చక నిగూఢముగ నుంపఁ జెల్లు. ఈరెంటినిజేయక యవ్వానిని హృదయమునఁ బ్రబలనిచ్చునేని వానివలన మనోవైకల్యము గలుగును, హితు లహితు లగుదురు. కార్యముల ఁంతులు గలుగును. నిర్విఘ్నపఃసమాప్తి యొడవదు. రాజు

లు క్రూరులగుచును, మగలొడ్రాసుడ శంకాసంకలితు లగుచును, బుద్ధి
మంతులు చిత్తచాంచల్యము గలిగి దురభిప్రాయపడుచును. అనుమా
నములు ధైర్యవంతులయందును గానగుచున్నయది గావున నా
యది హృదయదౌర్బల్యముగానెయు బుద్ధిదౌర్బల్యమనియుఁ జెప్ప
వచ్చును. ఏడవ హెన్రీ Henry the Seventh of England మిగుల ధైర్య
వంతుఁడుకాని యాతఁ డనుమానావతారముగఁ బరిగ్రహింపఁబడెను.
కాని సాధారణముగ నట్టి స్వభావముగలవారు తమ కొక యనుమాన
ము గలిగినపు డదియగునా కాదా యని చక్కగఁ బరీక్షింతురుకావున
నాయవిచారియందు నెలకొనఁజాలవు; నెలకొనినను వారికంతగ నపకృతి
నొనర్పఁజాలవు. భీష్మస్వభావులయందెన్నో యపి యపరకాలమున
ననాయాసముగఁ బీటనెట్టుకొని కూరుచుండఁగలవు. ఒకని కనుమాన
ములు కలుగుటకు హేతువు కొంచెముగఁ దెలిసికొనుట; కావున నాతఁ
డు వానిని లోలోపల నణచి పెట్టుకొనియుండక విస్తారముగఁ దెలిసి
కొనుటవలన వానికిఁ బ్రశక్తియఁ గావించుకొనవచ్చును. జనులు తా
మువ్యోగములయందుంచుకొని వ్యవహరించువాడు తమవలెనే మనుష్య
మాత్రులనియు వారినానియుద్దేశములు వారివారి కున్నవనియు వారికి
స్వప్రయోజనపరత్వము క్షేమియు చేపట్టితలు తొలనియు నెఱింగి తమకు
మానములు గలిగినపు డాయనుమానములను నిజములుగా భావించి
వానివలనఁ గనుక హానికలుగుకుండునట్లు వానికిఁ గలిగ వ్రతక్రియలను
గావించుకొనుట యవాని దొలఁగించుకొనుట కష్టమచూర్ణము. ఒక
నికి నానిమనస్సు తొనుగి సంపాదించిన యనుమానములవలన బాధ
గలుగదుగాని దుష్టార్థలమన్వేషములవలన నమితి బాధగలుగును. కా
వునఁ దెలియని యొకఁడు చొరబడిన యనుమానాటవినుండి నెలువరికి
వచ్చుటకు వానికిచూర్ణము నాడు తనకుఁ గలిగిన యనుమానములను
గూర్చి తానునుచూడకవారితో నెఱుఁగుటయుగఁ బ్రసాదించుటయు.

అట్లు సేయుటవలన నాతడు తనకు గలిగిన యనుమానముల నిజస్థితి నదివల కెఱిగించుకొంటు నెక్కుడుగ నెఱుంగగలడు. మాజీయు నా యుచుహానియే లింగమిగాఁ గట్టియుచుమానముల కడమిక జాగ్రత్తగ నుండును. కాని హీనస్వభావులతో నట్టి ప్రహవము సేయఁగూడదు. ఏలయన నట్టివారు తమచుహానింపఁబడనట్లు తెలిసికొండులేని యటు పై నెన్నడును విశ్వాసము గలిగియుండదు. గుర్తుక లుటలీదేశపు పండితుడు “అనుమానము విశ్వాసమునకు జూపుట క్కొని విచ్చును” అని నుడియున్నాడు. కాని, యట్లుగాఁ గూడదు. అనుమానింపఁబడిన యాతడు తనవిషయముగ నొకనికి “అని మానుముపాయనట్లు తొం తొకంటె నెక్కుడు గొప్ప విశ్వాసములు గలముండవలయును.

XVIII. తనకిచ్చెట్లు, అనుకొనెట్లు,

నది వి వి వి వి వి వి.

స్వభావ లక్షణము పలుకవలయునో, పరిశీలించు నెప్పుడు చేయ వలయునో యెఱుంగుటకు బుద్ధిదార్థ్యమును హృదయదార్థ్యమును దా నికి గావలసియుండునుగావున, వంచనపర్యవసాయికతఁద్రము. కావున వంచనామూలమున గాఢ్యాశాస్త్రమున దొంగిలించువాడు మర్బులుగు లెఱ్ఱిజ్ఞులు (Politicians) లెవిగా (Livia) యనుకామె తనధర్త జిత్తు లయిరియనియు, గొప్పకు పుణ్యము కొదోయింబలికె. ఒకవీరుడు అగ స్తరు (Angustas) యొక్క ప్రియమైన విశేషమునకుఁగాని టిలిరియసు (Tiberius) యొక్క యుజాగహితకు (గార్యమునకు)గాని వ్యతిరిః ఘోష మనము కలహించుట చేపడెను. పత్తలయొక్కయు లేక తలత్ర ముకొక్కయు, పరాచయొక్కయు లేక గాంధీర్యముయొక్కయు నీల ట్టెఱుఁగఁగోరవలెను. సయధ్యనమలను సామర్థ్యములున;

వీని తారతమ్యములను జాగ్రత్తతో గనిపెట్టవలయును. ఏదోవిషయములను నలుపురకును వెల్లడి సేయవలయునో, యేదోవిషయములను దాచవలయునో యెవ్వారిని దాచియు దాచనట్లు లుంపవలయునో యెఱుఁగునంతటి యుక్తాయుక్తవివేచన మొకనికున్నచో నాతనికి మోసముతో సంతకూత్రమును బనిలేదు. ఆమోసగుణ మాతని కోక పెద్దయర్థముగను లోపముగను నుండును. అట్టి వివేక మాతనికి లేనియెడ మోసమే యాతనికి శరణ్యము. ఒకఁడు వివిధవిషయములకుఁగల తారతమ్యమును గనుగొన నేరనిచో నాతఁడు దృష్టిసూంశముగల వానివెంట మెల్లఁగఁ బోవుకరణి సర్వసామాన్యముగ క్షేమకరమైనమార్గమునవలంబించుట మంచిది. ఇంతకు ముందుండిన యతిసమ్మతులగువా రందఱును నిష్కలముగ న్యవహరించి సత్యసంధతకును, నిశ్చయమునకును ప్రసిద్ధిగాంచిరి. ఎప్పు డాగవలయుచో యెప్పుడు మళ్ళవలయునో వారు మిక్కిలి చక్కఁగ జెప్పఁగలిగిరికావున వారు గట్టిశీక్షఁ బొందినవారువములక్రియ నుండిరి. మఱియుఁ దంత్రముపయోగింపవలసిన విషయమెద్దియైనఁ దటస్థించినపుడును, తంత్రముపయోగించినపుడును, సంత్యసంధతకును నిష్కలవత్సమునకును వారి కదివఱకుఁ గలిగిన ప్రసిద్ధివిషయమున నితరులకు వారియెడ ననుచూసముఁ గలుగనీకుండెను.

ఒకఁడు తన నిజస్థితిని మఱుఁగుపఱుచు పద్ధతులు మూఁడున్నవి; తన నిజస్థితి నొరులెఱుఁగుట కవకాశ మీయక గాంభీర్యము వహించి యంతయుఁ దాచుట మొనఁటిది. తనకున్నస్థితిని లేదనిచెప్పి దానికి వలయు సమాధానములను జెప్పుట (Dissimulation) రెండవది. తనకు లేని స్థితియున్నట్లు ప్రయత్నపూర్వకముగ నటించుట (Simulation) మూడవది.

వీనిలో మొనటిదియగు రహస్యమును దాచుటను గుఱించి, ఇయ్యది తన శిష్యులు తమలో రహస్యముగ దాచుకొని తనయొద్ద

నొప్పకొను తప్పులను విను కైస్తవమతగురువుయొక్క లక్షణము. నిశ్చయముగ రహస్యములను వెలిపుచ్చక దాను నాతనితో నెండతో తమ రహస్యములను జెప్పకొందురు. అట్లుగాక రహస్యములను బయటఁ బెట్టువానితోడను వదరుఁ బోతులతోడను రహస్యముల నెవ్వగు చెప్పు కొందురు? ఉష్ణచిరళవాయువులోఁగల గది శీతలావిరళవాయువున కెడ మిచ్చునట్లు రహస్యములోఁగల యాతఁ డారహస్యము నెఱుంగవలయు నను నితరుల యభిలాష కెడమిచ్చును. తప్పుల నొప్పకొనువిషయమున నవ్వానిని బయలుపఱుచుట తనమనస్సునందలి బరువును తగ్గించుకొను టకేగాని జనోపయోగముకొఱకుఁగాదుగావున నొరులు తనయొద్ద నొప్పకొన్న రహస్యములను విని వెలిపుచ్చకుండు నాతనితో నెండతో యెన్నియో రహస్యములను జెప్పకొందురు. ఒకఁడు తనమనసునందలి రహస్యముల నన్నిటి నెన్నఁడు బయలు పఱుచుకొనజనదు. దిగంబరత్వము శరీరమున కెట్లు తగదో మనసునకు నట్లే తగదు. తన హృదయమును బూర్ణముగ నెకని కగపఱుపకుంట యొకని యాచారవ్యవహారముల కమితగౌరవము నాపాదించును. వదరుఁబోతులును రహస్యములను జారవిడుచువారును సాధారణముగ వ్యర్థులుగను నొరులు చెప్పన దంతయు నమ్మువారుగను నుందురు: తనకుఁ దెలిసిన విషయములను గూర్చి యూరకవదరువాఁడు తా నెఱుంగని విషయములను గూర్చి కూడఁ దా నెఱిగినట్లు పాగును. కావున రహస్యములను వెలిపుచ్చకుంట యొక్కి లక్షణమును సత్స్వభావలక్షణమును. ఒకఁడు తన రహస్యములను దన ముఖముపై నగపఱపక స్వప్నముగ నోటితోఁ జెప్పటమంచిది. తనయభిప్రాయములను ముఖముననే యగపఱుచుట యొకఁడు తన మనోదౌర్బల్యమును వెల్లడి చేసికొనుటయ.

ఇక రెండవదియగు మోసమును గుఱించి;— ఇయ్యది యొకని చే నాతని రహస్యములను మఱుగు పఱుచుకొనువిషయమున నక్కఱునుబట్టి పలుకగా మోసయోగింపఁబడునుండను. నిజస్థితిని మఱుగు

ప పడలఁచుకొను నాతఁ డిందుక మాన కాఁడు ప కల్పిండు. పల
యన నాతఁడు తాను దాఁచుకొన్న విషయమును గొప్ప యెఱ్ఱముఁ జె
ప్పక తటస్థుఁడుగ (ఉదాహరణము) నుండఁగలఁచుకొన్నది. ఇది యేమో
యెఱుంగవలయునను నవేక్షింపు నాచు. పంతులు పంతులు పంతులు
ములడిగి యెల్లైన నాతనియొక్కానికి పంతులు పంతులు పంతులు
జూతురు. అప్పు డాతఁ డుండుకలఁజాలక కలదుగా లేనియో యెద్ది
యో యొకటి చెప్పవలసివచ్చును. ఆరంభమును పంతులు గూర్చు
చో నాతఁడు చెప్పినప్పు డెంతగ్రహించునో పంతులు గూర్చుము పంతులు
చియుండుటవలనగూడ వంత గ్రహించును. అందున పంతులుగఁ జెప్ప
నెడ నద్దానినిజసిలి యచి కాలమున గే యెఱుంగు పంతులు పంతులు
యనుపయోగము. కావున రహస్యమును పంతులు పంతులు పంతులు
చుకొను నాతఁ డద్దానికి నన్నిహిత్యముగఁ గలది గాఁజూపుచు స్వీక
రింపవలసియుండును.

ఇక మూడవదియగు లేనిదియున్నది. పంతులు పంతులు పంతులు
గొప్పవిషయములయందరుగుగ చుండుకొనుచున్నది. పంతులు పంతులు
దోషయుక్తమనియు, విగుల వింద్యునియు పంతులు పంతులు విశేషసంబం
ధము లేనిదినియు నాయభిప్రాయము. కావున పంతులు లేనిదియున్నది
లభించును నీగుణము నెల్లవో నాచుచుంటు నెనియుగము స్వభావ
సిద్ధముగనుండెన భీరుత్వమువలననైనను పంతులు పంతులు పంతులు
ఘనసువలననైనను గలిగిన యొకవర్ణము. అప్పుడు పంతులు పంతులు
దాఁచుకొనవలసియుండును కావున పంతులు పంతులు పంతులు పంతులు
మున నీమగుణము నితరవిషయములందు పంతులు పంతులు పంతులు.

ఈ లేనిదియున్నది, పంతులు పంతులు పంతులు పంతులు పంతులు
మూడు లాభములును మూడు పంతులు పంతులు పంతులు మొదటిలాభము.
ఒకఁడు తనయభిప్రాయములను స్పష్టముగ వెల్లడించుచు పంతులు

ఓలు నాతనివైష్ణవశ్చరణ కావున వెల్లడింపకుండునపుడు వారిని నీక్రమశ్చి
 యే ముఖంపచుచు. రెండవది, ఒకడు తన యుద్దేశములను విస్పష్ట
 ముగఁ దెలియఁబఱచి కష్టబాటలకు లోనగునపుడు తాఁజెప్పినట్టు లాచ
 రించి యుండును. రొంగువలయును లేనిచో నపజయమును బరిగ్రహింపవల
 యును, ఇతియగాని వేఱు త్రోవలేదు. వెల్లడింపకున్నచో దనయిష్ట
 ము వచ్చునపు డననరమగు నేని వెనుగీయనచ్చును. మూడవది, తన
 హృదయమును స్పష్టముగ నగఁజూచు నాతనియెడ జనులు తమవిరోధ
 భావమున గఁజూచుక మాతని నిచ్చనచ్చింట్లు పోనిచ్చుచు నాతనిని వెలు
 పల వేమియు నసహించుచు లోలోపలకోపముల నెఱుంగుదురు. కా
 వున వారి హృదయములను గనుఁగొనుటచుద్దధము. తననిజాభిప్రాయ
 మును చెప్పకన్నచో నెఱుఁగివాని నుచును దెలిసికొనవచ్చును. కా
 వున నబిమాఁకి నిజము నెఱుఁగుదురు స్పానిశులలోకోకి (Spanish
 proverb) యెంతయు నుత్తమమగుచది. ఈయభినయమువలనఁ దక్కు
 నిజమును గనుఁగొనుటకు వేఱుత్రోవలేదు కాఁబోలు ! ఇక మొదటి
 నష్టము. పైనిఁజెప్పిన యభినయములు (Simulation and Dissimulation)
 కలవానియొద్ద లిట్లే తనమురుండును. ఆవిధికితనమునాఁడు తలపెట్టు
 కొన్న కార్యమును గొనసాగినీయను. రెండవది ; ఈయభినయముల
 నగఁజూపకున్నయెడఁ దనకుఁ గోపనూపు ననేకుల తలపుల నీయభి
 నయములు కలనరపెట్టెను. ఆయెడ నాతఁడు నిజకార్యముల నొంటిగ
 నెరఁపికొనివలసివచ్చును. మూడవది; కార్యాచరణమునకు ముఖ్య
 సాధనమును చిత్తుకముచానియందు లేకపోవును, అనగ వానిని జనులు
 నమ్మరు. జలనునాచు నమ్మరు. గుణములయుత్తమ సంపద మిట్లులుండ
 నగు;—నిష్కాపట్టుమునకు దేరెన్నిక గాంచనలయు; రహస్యములను
 వాననభ్యసించునయా, అదిచిగఁగనియన్నది లేదనఁగూడదు. ప్రతి
 క్రిమియొకటి కిట్లే చేనియిచ్చునని యెఱుఁగుననఁగూడదు.

XIX. యావనము, వార్ధకము.

కాలము వృధావుచ్చకుండీనచోఁ బెక్కింపు యావనదశయం
 మన్నపాడు కొన్ని గంటలకాలములో వృద్ధుఁడు కావచ్చును. కాని
 సాధారణముగ నాయది తటస్థింపదు. సాధారణముగ యావనము మొ
 గటి యాలోచనమువంటిది. రెండవదాని యంతటిబుద్ధిమంతము కాదు.
 నీలయన వయస్సునందు యావనముండునట్లులే యాలోచనములందును
 యావనముండును. అయినను యావనవంతులయొక్క కల్పనాశక్తి
 మునునశ్చ కల్పనాశక్తికింటఁ జూరకైనదిగనుండును; మఱియుఁ దలఁ
 పులు వారి మనస్సులలోని కెక్కుడుగను సతిమానుషముగను బ్రవహిం
 చుచుండును. ఉద్రేకమును, ప్రచండములగు కోరికలును, కలవరము
 లుచుగల స్వభావముగలవారు జూలియస్ సీజరు (Julius Caesar) సెప్టి
 మియస్ సెవరస్ (Septimius Severus)లవలె కే వయస్సుయొక్కయుచ్చ
 యనశ గడచిననేగాని కార్యాచరణమున కర్హులుగారు. ఈపేర్కొన్న
 యిరువురిలో రెండవవాని యావనదశ దోషసంకులముగను మతిభ్రమ
 సమన్వితముగను గడచెనని చెప్పఁబడినది. అయిన నీతఁడే చక్రవర్తుల
 యందఱిలో సతినమగ్నఁడని యెన్నికఁ గనెను. ఆగస్తసు నీజరులోనగు
 వారికివలె యావనవంతులకు శాంతస్వభావముగూడనున్న యెడ మిక్కిలి
 చక్కగనుండును. అట్లే యుద్రేకమును, జురకుఁదనమును వృద్ధులకుఁ
 బరమోపకారకములగును. యావనవంతులు విమర్శించుటకుఁగంటె నూ
 త్నవిషయములకు గల్పించుట కెక్కువ పనికివత్తురు. ఒకరి కాలోచన
 చెప్పుటకుఁగంటె దాముగఁ బనిచేయుట కెక్కువ పనికివత్తురు. సర్వ
 సాధారణముగ నందఱు సేయుపనులను గల్పించి చేయుటకుఁగంటె

గ్రోత్తపనులను గల్పించిచేయుటకెక్కువ పనికివత్తుదు. వృద్ధులు తమ యనుభవమునకు లోనయినపనులయినచో సరియైనమార్గమునఁ జేయుదురు, గ్రోత్తపనులయినచోఁ దప్పుఁ ద్రోవఁబడుదురు. యశావనవంతులు పొరపడుదురేని కార్యము పూర్ణముగఁ జెడును. వృద్ధులు పొరపడుదురేని పొరపడుకున్నపుడుకంటెఁ గొంచెముగను, ఆలస్యముగను బని జరుగును. యశావనవంతులు తాము చక్కగ నెఱవేర్చజూలినదానినికంటె నెక్కువపనిని జేయఁబూచుకొందురు; తెలివి తక్కువగఁ బ్రవర్తించి జరుల కత్తప్తినిద్యేషమును గలిగింతురు, వాని నణఁపఁజాలరు. చేయఁ దొరకొన్నపనిని గ్రమక్రమముగ ముగింపవలయునను నాలోచనమును ముగించుమార్గములను గుఱించిన యాలోచనమును లేక యతిశీఘ్రముగ ముగింపఁజూతురు. దైవికముగఁ దమకుఁ దోచిన కొన్నినూత్రములను యుక్తాయుక్తవివేచనము లేక యనునడింతురు. పర్యవసానమున నిబ్బందులను దెచ్చిపెట్టు విపరీతకల్పనలు నేయుటకు వెనుదీయరు. కట్టకడపటఁ జేయవలసిన ప్రతిక్రియలను మొట్టమొదటనే యుపయోగింతురు. గట్టిశిక్షలేమి నిలువనలసినచోట నిలువక మఱల వలసినచోట మఱలక పాటువారువముల కరణిఁ దమతప్పుల నొరు లెఱిగించిన నొప్పుకొనరు; తాము త్రిప్పుకొనరు. వృద్ధులు తమ శక్తికిమీఁతిన పనుల నెన్నడును దలపెట్టుకొనరు. కార్యారంభమునకుఁ దొలుతదూర మాలోచింతురు. సామానకార్యములకుఁ గడఁగరు. అతిశీఘ్రముగఁ బశ్చాత్తాపపడుదురు. ఆరంభించినకార్యమును నియతికాలమున నరుదుగ ముగింతురు. సామాన్యజయముతోఁ దృప్తిపొందుదురు. ఇరువురిలో నేరినై పుణ్యమయిన నిరువురిలోపములను జక్కపఱుపవచ్చునుగావున నొకపనియందు యశావనవంతులను వృద్ధులనుగూడ నియోగించుట తత్కాలమునకు మంచిది; పసివారు నేర్చుకొనవచ్చును, వృద్ధులు పని చేయువాగుగ్గినందురుకావున ముందుకునుంచిది. అధికారము వృద్ధు

లను, అనుగ్రహమును బ్రజానురాగమును యౌవనవంతులను, అనుసరిం
చునుగావున వెలుపలి యపాయములకు నుంచిది. వృద్ధులకు దంత్రము
నందువలె యౌవనవంతులకు నీతులయం దాధిక్యము కద్దు. “మిఁయావన
వంతులు ఛాయలను జూతురు, మీవృద్ధులు కలగందురు” అనువేద
వాక్యమున కొకమతిగూడువు స్వప్నముకంటె ఛాయయెక్కుడు తెలియఁ
జేయుటకావున వృద్ధులకంటె యౌవనదశయందుండువారు దేవున కెక్కువ
దగ్గఱగనుండురనుట యర్థమని యభిప్రాయపడెను. నిశ్చయముగ నొకఁ
డెంత ప్రపంచానుభవము సంపాదించునో వాని కంత మతిచాంచల్యము
కలుగును. వార్ధక్యము మనస్సుయొక్కయు రసములయొక్కయు శక్తుల
యందుకంటె గ్రహణశక్తులయం దెక్కుడుగ నుపకరించును. కొందఱకు
జిన్నతనముననే బుద్ధివికాస మెక్కుడుగఁ గలిగి యుక్తసమయమున
స్థంతించుటకద్దు. మొదటి నిదర్శనము:—చిన్నతనమున నతి నిపుణముగ
గ్రంథరచన గావించి కొలఁదికాలముననే బుద్ధిహీనుడయిన హెర్మోజెనిస్
(Hermogenes) వలె దొలుత నతి నూత్నబుద్ధిగలుగుటయు శీఘ్రముగ
నయ్యది మొద్దుపాటుటయు. రెండవది:—హృదయంగమమగు ననర్గళ
వాగ్ధారను గలిగియుండుటవలె గొన్ని న్వభావసిద్ధములగు నభిరుచులు
గలిగియుంట. ఈవాగ్ధార యౌవనమున కేగాని వార్ధక్యమున కంతగఁ దగి
యుండదు. సిసిరో (Cicero) హోర్టెన్సియస్ (Hortensius)నుగుఱించి యి
ట్లనెను. “ఆతఁడు తనపూర్వస్వభావమును నిలుపుకొన్నాడు; కాని
వాని కయ్యది తగియుండలేదు.”

XX. ధైర్యము.

ఈక్రిందఁ జెప్పఁబోవువిషయము నర్వసాధారణముగ నాంగ్లేయ దేశమునఁ బాఠశాలలయందుఁ బాలురు పఠించుపాఠము. అయినను బుద్ధిమంతులు విచారింపఁదగినది. ఒక ప్రాసంగికున (Orator) కుండవలసిన ముఖ్యలక్షణమెద్దియనియె ధీనియా దేశపు ప్రాసంగిక శ్రేష్ఠుఁడగు డీమాస్త్రీనిను నొకరడుగఁగ నాతఁ డభినయమని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను; తరువాత? అభినయము; అని ముమ్మాటనెను. మఱియు నద్దానిని జక్కగ నెఱిగినవాఁడ నగుటచే నట్లు చెప్పితినినియుఁ దానంతగఁ జ్ఞాపించిన యద్దానివలన స్వాభావికముగఁ దనకేమియు లాభము గలుగదయ్యెననియుఁ జెప్పెను. ఒక నటునిగుణమయినట్టియు, పయిమెఱుంగయినట్టియు నాయభినయము, నూత్నకల్పనము, వాగ్ధ్వనిలోనుగాఁగల యితర ప్రసిద్ధ గుణములలో నగ్రగణ్యముగను, సర్వకార్యముల నొనర్ప శక్తిగలదానినిగను బరిగణించుట యెంతయు వింతగనున్నది. అయినను హేతువు స్పష్టముగ కేయున్నది; సాధారణముగ మనుష్యస్వభావమున బుద్ధికంటె బుద్ధిహీనత యెక్కువగనుండును. కావున మనుష్యుల హృదయముల యొక్క బుద్ధిహీనభాగములను పరిపించు శక్తులు మిగుల బలవంతములుగ నున్నవి. రాజకీయవ్యవహారమున ధైర్యము నిట్లే యాశ్చర్యకరముగనున్నది. ఎయ్యది మొడిటిది? ధైర్యము, ఎది రెండవది? ధైర్యము. ఏది మూడవది? ధైర్యము. అయిన నీధైర్యము తెలివితేలిమికిని సీచత్వమునకును గలిగినబిడ్డ. ఇతర గుణములకంటె మిక్కిలి తక్కువది. అయిన నాయదియెల్లచో నసంఖ్యాకులుగనుండు వివేకవిహీనులను భీరువులఱు మోహింపఁజేసి కాలునేతులను గట్టివేయను. బుద్ధిమంతులయొద్దఁగూడ న య నీరస స్థితియందులకునపుడు చెల్లును.

కావునఁ బ్రజాపరిపాలిత రాజ్యములయందడి మహత్తరకార్యముల నొనర్చుట మనము చూచుచున్నారము; కాని యాలోచనసభలయందును (Senates) రాజులయొద్దను నాయదియంతగఁ గార్యకారితాఁజాలదు. మఱియు నది యన్న మాటమీఁద నిలువఁబడియుండఁజాలదు కావున నటుతరువాతఁగంటె ధైర్యవంతు లొక కార్యమున మొదలుఁబ్రవేశించునపు డెక్కువగఁ గార్యకారియగును. శరీరవిషయమున బూటకపు వైద్యులుండునట్లుగ నే వ్యవహారవిషయమునను బూటకపు వెజ్జలుండురు. అట్టి వారు కుదురుఁ బొట్టలకుఁ బూనుకొని రెండు మూఁడు విషయములయందు నదృష్టవశమున విజయముల నందినను దచ్చాస్త్రమర్యాదల నెఱుంగమిచే నెన్నటికైన నోటమిఁ జెంచకపోరు. ధైర్యవంతుఁడు పలుమాఱు మహమ్మదుచేసిన యద్భుతకార్యములవంటి యద్భుతకార్యముల నొనర్చుచుండుటను మనము చూచుచున్నారము. మహమ్మదు తన జరులతో, నొక కొండను దనయొద్దకు రప్పించి దానికైనండి తన యాజ్ఞలకు లోఁబడి ప్రవర్తించువారికి మేలుగోరి దైవప్రార్థన నేయదుననిచెప్పి వారు నమ్మఁబలికెను. అది విని నారందఱు నాతనియొద్ద గుములుగూడిరి. ఆతఁడు పర్వతమును దనయొద్దకు రమ్మని పలుఁడడవలు పిలిచెను. కాని పర్వతమురాక యథాస్థానమున యథాస్థిని నిలువఁబడియుండెను. అప్పు డాతఁ డించుకయు సిగ్గుఁజెందక “పర్వతము మహమ్మదుకడకు రాకున్నచో మహమ్మదు పర్వతముకడకుఁబోవు ననెను. కావున నిట్టివారు గొప్పకార్యములను జేయుదుమనిచెప్పి తత్ప్రియత్నములయందవమానకరముగ నపజయము నొందుదురేని, వారు స్వచ్ఛమయినధైర్యముగలవారయినచో, నాయపజయము నెంతమాత్రములత్యక్తిపెట్టక, తద్విషయమున విముఖులయి, నిర్విచారులుగనుందురు. ధైర్యవంతులు బుద్ధిమంతులకు నవ్వలూటగ నుండురు; పామరులకును ధైర్యము కొంతవఱకుఁ బరిహాసాస్పదముగ నే యుండును. పల్లవన, ననంగ

తము పరిహాసమునకు మూలకారణమయినచో, గొప్ప ధైర్య మెప్పుడు నేదో యొక యనంగతముతోఁ గూడుకొనియేయుండునని నమ్ముము. ధైర్యవంతుఁడు సిగ్గు జెందియుండునపుడు తత్కాలానుగుణముగ వాని ముఖము శుష్కించికొయ్యబాటియుండును, గావున నట్టివాఁడు చూడ్కికి వేడ్కగొలుపుచుండును. సాధారణముగ నొకఁడు సిగ్గుపడియుండునపుడు వాని ముఖవైఖరి యిండుక మాటుచుండును ; ధైర్యవంతున కట్టిస్థితి సంప్రాప్తమయినచో నాతఁడు తన ముఖవైఖరి నిండుకయు మార్చుకొనక, చదరంగపుటాయందు నరికట్టబడిన రాజువలె దన పరాభవము నొప్పుకొనఁడు. ఈకడపటివిషయము జాగ్రత్తతోఁ బరీక్షించుటకుఁగలె నొక్క హాస్యప్రబంధమునకు మిక్కిలి తగియుండును. ఈ క్రిందివిషయము చక్కగ విచారింపఁదగినది;—ఆపదలను, అసందర్భములను జక్కగఁ గనిపెట్టఁజాలదుగావున ధైర్యమనయము గ్రుడ్డిది. కావున నయ్యది యొకరికి జెప్పటకు జెడ్డది, స్వాచరణమునకు మంచిది. ధైర్యవంతులవలని నిజమైన ప్రయోజన మెద్దియన నేవిషయమునను దా మధ్యక్షత వహింపక యొకరికి దరువాతి వాడుగనుండి వారి యాజ్ఞల ననుసరించి ప్రవర్తించుట.

శ్రీకృష్ణ - పుట ప్ర నిలియము.

ప. ధైర్యములు.

విభాగము ౨-౪

సంపూర్ణము.

నేను రచించిన గ్రంథములు:—

1. పాండవాజ్ఞాతవాసచరిత్ర.

ఇది గద్దీసద్యాత్మికంబగు నైదంకి ములనాటకము. ఇందు వింశతి సార్లు
దేశమునంగులల యన్ని నాటక సమాజములచేతను ఒలుకొడువులు ప్రదర్శింపఁ
బడుచున్నది. నెల. 0 - 6 - 0.

2. శ్రీరామజననము.

ఇదియును బయిదానివలెనే మనోహరమయిన నైదంకి ముల నాట
కము. నెల. 0 - 6 - 0.

3. ముద్రారాక్షసము.

సంస్కృత నాటకమునకుఁ దెలుగు. రాజనీతిహాసము. 1103, సం. ప్రథ
మకాండ, పరిచ్ఛేద చతుర్ముగ్రంథము (F. A. text-1 03). నెల. 0-6-0.

4. వచనాగ్రరామాయణము.

రామా కుమారి మొదటి రెండుకాండములకును వచనము. నెల. 0 - 6 - 0.

5. దేకనుపర్యాసములు.

ఇంగ్లీషున దేకనుపర్యాసము అనించిన గుప్తవాక్యములకుఁ దెలుగు.

(4) సామంతరాజు.

